

ΕΙΔΙΚΗ 12σέλιδη ΕΚΔΟΣΗ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΙΟΥΛΗ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΕΚΦΩΡΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ.Ν.ΕΔΕΝ

ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ
ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ ΣΤΗΝ
ΑΘΗΝΑ
ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗ ΧΑΡΑΥΓΗ
ΑΡΙΣΤΕΡΑ — ΔΕΞΙΑ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΕΤΥΚ
ΣΚΟΥΠΙΔΟΤΟΠΟΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΦΕΣΗ

Σάββατο 12 Ιουλίου

τιμή 50 μίλς

Αρ. φύλλου 85

ΟΛΗ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΣΤΟ ΣΥΛΛΑΤΗΡΙΟ ΤΗΣ 15ης ΤΟΥ ΙΟΥΛΗ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Πέρασαν 6 χρόνια από το στρατιωτικό πραξικόπημα και την Τούρκικη εισβολή στην Κύπρο πούχε σαν σκοπό τη διάλυση των λαϊκών και εργατικών οργανώσεων και τη φήμωση του λαού, με τελικό στόχο τη διχοτόμηση του νησιού και τη μετατροπή-του σε στρατιωτικό και οικονομικό ορμητήριο του Αμερικάνικου Ιμπεριαλισμού.

Έξη χρόνια μετά το πραξικόπημα και την εισβολή βρισκόμαστε στην ανάγκη να κάνουμε ένα απολογισμό.

Το πραξικόπημα ήταν ένας μάβρος σταθμός στην Ιστορία της Κύπρου. Είμαστε περήφανοι γιατί ένοπλα η οργάνωσή-μας αντιμετώπισε το φασισμό, τα τανκς της Χούντας και τον Ιμπεριαλισμό.

Έξη χρόνια ύστερα απ' αυτή τη μάβρη στιγμή της Κύπρου που με την εισβολή ολοκληρώθηκαν τα σχέδια του Ιμπεριαλισμού με τις γνωστες σε όλους μας συνέπειες, τα πράγματα δεν έχουν αλλάξει καθόλου. Εκατοντάδες πρόσφυγες παραμένουν μακριά από τα σπίτια-τους, ο φασισμός αναβιώνει, το αστικό κράτος είναι ανίκανο να δώσει λύση στο πρόβλημα κι οι καπιταλιστές συνεχίζουν ν' απομυζούν τον ιδρώ και το αίμα του φτωχού λαού.

Από την πρώτη στιγμή μετά το πραξικόπημα και την εισβολή η Σ.Ν. ΕΔΕΝ πλάι στην ΕΔΕΚ έθεσε σωστά τις προοπτικές του Κυπριακού αγώνα, είπε όχι στον Ιμπεριαλισμό και συνέχισε ν' αποκαλύπτει και ν' αγωνίζεται ενάντια στην ντόπια ξενόδοουλη τάξη του κεφαλαίου. Πέρα απ' αυτό η Σ.Ν. ΕΔΕΝ έθεσε μπροστά στο λαό το απαραίτητο πρόγραμμα που θα εξαλείψει τις κοινωνικές αδικίες και θα φέρει την εργατική τάξη στην εξουσία.

Ο αγώνας για την απελευθέρωση δεν μπορεί παρά να είναι σκληρός. Το Κυπριακό δεν μπορεί να λυθεί με τη μυστική διπλωματία και τις συνομιλίες με επικεφαλής τη δεξιά. Γιατί καμμία δεξιά Κυβέρνηση δεν μπορεί να δώσει λύση. Ο αγώνας του Κυπριακού λαού τότε μόνο θα πάρει τη σωστή-του πορεία για δικαίωση, όταν επικεφαλής στην πρωτοπορεία είναι ο ίδιος ο λαός.

Η αστική τάξη δεν μπορεί να δώσει καμμία λύση στο πρόβλημα παρά τη λύση που επιδιώκουν οι Ιμπεριαλιστές, δηλ. τη διχοτόμηση. Η αστική τάξη για να διατηρηθεί στην εξουσία χρειάζεται να αναπτύσσει το σωβινισμό και το φυλετικό μίσος, για να διατηρεί το λαό διαιρεμένο και ανίκανο να επαναστατήσει ενάντια στην οικονομική και πολιτική εκμετάλλευση.

Οι Ελληνοκύπριοι και οι Τουρκοκύπριοι εργάτες δεν έχουν τίποτα να μοιράσουν ανάμεσα-τους. Έχουν όμως να κερδίσουν μια Κύπρο ολόκληρη, απαλλαγμένη από το σαράκι του καπιταλισμού και του σωβινισμού, του μίσους και της σκλαβιάς που τους επιβάλλεται από τις δυο κυρίαρχες τάξεις: της Ελληνοκυπριακής αστικής τάξης και της Τουρκοκυπριακής αστικής τάξης.

Σαν οργάνωση ταγμένη στην υπηρεσία των λαϊκών συμφερόντων θα συνεχίσουμε να πολεμούμε τον Ιμπεριαλισμό για ν' αποφύγουμε στο μέλλον καταστροφές όπως αυτές που προέκυψαν από το πραξικόπημα και την εισβολή. Στηρίζουμε τη δύναμη-μας στη λαϊκή δύναμη, που είμαστε βέβαιοι δεν θ' ανεχτεί άλλο τους «ρεαλιστές», δημαγωγούς και υποτακτικούς του κεφαλαίου που είναι έτοιμοι να ξεπουλήσουν την Κύπρο.

— ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΦΑΣΙΣΜΟΣ! — ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΖΩΝΙΚΗ! — ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ!
— ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΠΡΟ ΛΕΦΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ!

10 Ιούλη '80.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΔΕΝ

Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΩΝ 6 ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Καταδικάστηκαν πρόσφατα στην Αθήνα 6 άτομα, μέλη της αριστερης οργάνωσης Λαϊκή Μετωπική Πρωτοβουλία για παράβαση του «αντιτρομοκρατικού» νόμου 774/78. Το 5μελες Εφετείο καταδίκασε τους Ζηρίνη σε 6 χρόνια για συμμετοχή σε εξτρεμιστική οργάνωση και εγκληματισμό εγκλήματος, Μπαρσέφσκυ Μαρία-Αννα σε 3 χρόνια, Χατσακού Λιάνα 3 χρόνια, Μπερτραντ Ισαβέλλα σε 2 1/2 χρόνια, Κ. Χριστοφή σε 3 χρόνια και Μακρίδου Κρίστιαν σε 2 1/2 χρόνια. Οι δύο τελευταίοι είναι Κύπριοι.

Σύλληψη και ανάκριση

Στις 4.2.80 συλλαμβάνονται στην Αθήνα 11 άτομα (μετα αφέθηκαν ελεύθερα τα 3 για να συλληφθούν άλλοι 3 στην Αθήνα και 3 στην Θεσσαλονίκη και να δικαστούν τελικά 14) σχετικά με τη δολοφονία του αρχηγού των ΜΑΤ Πέτρου και του οδηγού του Σταμούλη (16.1.80) απ' την οργάνωση φάντασμα «17 Νοέμβρη». Κρατούνται 11 μέρες και ο δημοκρατικός κόσμος της Ελλάδας ξεσηκώνεται γιατί το Σύνταγμα επιτρέπει 24 ώρες κράτηση και μετα παραπομπή στον Εισαγγελέα αλλιώς οι ύποπτοι αφήνονται ελεύθεροι.

Υστερα από 11 μέρες (!) η Ασφάλεια αφού δεν μπόρεσε να ανακαλύψει τους δολοφόνους των δύο αστυνομικών, βγάζει μια στομφώδη ανακοίνωση για «εξάρθρωση τρομοκρατικής ομάδας».

Η ανακοίνωση προεξοφλεί την ενοχή των κατηγορουμένων. Τηλεόραση, ραδιόφωνο και μεγάλη μερίδα του Τύπου αναλαμβάνουν τη δημιουργία εντυπώσεων. Το ΡΙΚ φυσικά μεταδίδει μόνο τις ανακοινώσεις της Ελλ. Ασφάλειας. Δημοσιεύονται φωτογραφίες από την «εκπαίδευση» των «τρομοκρατών» στο Λίβανο. Στην πραγματικότητα ο Ζηρίνης κι η Μπερτραντ πήγαν στο Λίβανο εκτελώντας δημοσιογραφική αποστολή, εφοδιασμένοι με δημοσιογραφικές κάρτες απ' τον εκδότη του «ΑΝΤΙ» Παπουτσακή, στου οποίου το περιοδικό δημοσιεύτηκαν μερικές απ' τις περίφημες φωτογραφίες. (Δυστυχώς στο Λίβανο δεν υπάρχουν ούτε πύργος του Αίφελ ούτε Τσολιάδες και φωτογραφίζονται οι τουρίστες με τα όπλα). Μιλούν για μια επιστολή που αναφέρεται σε δύο πιστόλια χωρίς να λένε πως είναι απ' τον καιρό της Δικτατορίας. Επίσης προβάλλουν σημειώσεις με στόχους (πρεσβείες, σπίτια υπουργών κ.λ.π.) που βρήκαν πάνω στο γραφείο του Ζηρίνη ενώ ο ίδιος δήλωσε πως αυτά ήταν στοιχεία για τη συγγραφή βιβλίου με θέμα τη βία.

Μαζική αντίδραση

Όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης (ΚΚΕ εσ, ΚΚΕ, ΚΟΔΗΣΟ, ΠΑΣΟΚ, εξωκοινοβουλευτική αριστερά) καταγγέλλουν τη σκευωρία και την παραβίαση του Συντάγματος. Γίνονται παντού διαδηλώσεις. Η διαδήλωση στην Αθήνα είχε 12-15 χιλιάδες κόσμο. Στην Κύπρο δημιουργείται επιτροπή πληροφόρησης και συμπαραστάσης στη Λευκωσία και στη Λεμεσό.

Η δίκη

Υστερα από 4 μήνες στη διάρκεια των οποίων η Ασφάλεια αγωνιζόταν να συντάξει κατηγορητήριο αρχίζει η δίκη στην αίθουσα του στρατοδικείου από το 5μελες Εφετείο με βάση τον «αντιτρομοκρατικό» νόμο 774/78. Οι 27 συνή-

γοροι υπεράσπισης με επικεφαλής τον πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών Ε. Γιαννόπουλο, που απ' τις πρώτες μέρες της σύλληψης αγωνίστηκε για την αποκάλυψη της σκευωρίας, προβάλλουν ένσταση απέναντι α) στο κατηγορητήριο που το θεωρούν ανύπαρκτο (το Εφετείο το έκρινε ασαφές μεν αλλά υπαρκτό) β) στον νόμο 774 που ισχυρίζονται ότι απογορεύτηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης, είναι αντιγραφή Ιταλικών και Γερμανικών νομοθεσιών και άσχετος με την ελληνική πραγματικότητα (το Εφετείο επιφυλάχθηκε να απαντήσει αργότερα, απάντησε με τις καταδικές) και γ) κατάγγειλε τα βασανιστήρια ενάντια στο Χριστοφή και στις Σωκράτους και Μακρίδου μετά τη στάση στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού που την ακολούθησε άγριος ξυλοδαρμός των κρατουμένων, ποινικών και πολιτικών, απ' τα Μ.Α.Τ. (το Εφετείο παρέπεμψε για εξέταση το θέμα στα αρμόδια όργανα δηλ. την Ασφάλεια).

Δεκάδες προσωπικότητες μεταξύ των οποίων οι Γλέζος, Παπουτσακής, Κάτρης, Ηλιού, Υψηλάντη, Φιλίνης και Κύρκος κατήθεσαν υπέρ των 14 τονίζοντας πως από ιδεολογία οι 14 είναι εναντίον της ατομικής τρομοκρατίας και ότι δικάζονται για

τις ιδέες τους αφού καμία κατηγορία δε μπορεί να σταθεί.

Αναμένεται πώς οι 6 μετά την καταδίκη τους θα προσφύγουν στον Άρειο Πάγο.

Συμπεράσματα

Τί σημαίνει η καταδίκη των 6 και η εφαρμογή του 774;

α) Το σημερινό Ελληνικό κράτος, όπως και τα αδελφα δυτικοευρωπαϊκά κράτη στις προσπάθειες να αντιμετωπίσουν νέους «εχθρούς» εκτός απ' τους παραδοσιακούς (κόμματα, συνδικάτα κ.λ.π) ποινικοποιεί την πολιτική σκέψη.

β) Προσπαθεί να αποσπάσει την προσοχή του λαού από τα καυτά κοινωνικά προβλήματα (πληθωρισμός, ανεργία, συνθήκες δουλειάς κ.λ.π.) στρέφοντας αλλού το ενδιαφέρον του.

γ) Ο Τύπος και γενικά τα μέσα μαζικής ενημέρωσης αναλαμβάνουν να δημιουργήσουν το κατάλληλο κλίμα, δημιουργώντας την εικόνα του φοβερου τέρατος, του τρομοκράτη

δ) Η «Νέα Δημοκρατία» αντι να εκδημοκρατικοποιήσει τους αυταρχικούς θεσμούς του ελληνικού κατεστημένου με την αυταρχική και αντιδημοκρατική συμπεριφορά της, κάνει άνοιγμα στην χουντοδεξιά μπροστα στην απειλή που δημιουργεί η άνοδος του εργατικού κινήματος.

Εμείς η Σ.Ν. ΕΔΕΝ διακηρύττουμε πως είμαστε ενάντια σε κάθε μορφή ατομικής τρομοκρατίας όποιους σκοπούς κι αν έχει. Η ταχτική αυτή ζημιώνει καταστροφικά το εργατικό κίνημα. Καταγγέλλουμε πως οι 6 καταδικάστηκαν για τις ιδέες τους κι όχι για συγκεκριμένες πράξεις, πως η εφαρμογή του 774 σημαίνει ένα ακόμα βήμα προς το κράτος αστυνόμευση.

Το εργατικό κίνημα θα πρέπει να απαντήσει υπερασπίζοντας δυναμικά τα δημοκρατικά-του δικαιώματα και διεκδικώντας μια κοινωνία χωρίς καταπίεση.

Π.Π.

Απο τα φαιδρα της υπόθεσης.

Επι μήνες η αστυνομία κυνηγούσε την επικίνδυνη τρομοκράτισσα Ηλέκτρα και κατέληξε σε αδιέξοδο. Τελικά η περιβόητη Ηλέκτρα ήταν η γάτα της Μπαρσέφσκυ και αναφερόταν σε κάποιο γράμμα!

Ο αστικός τύπος καταδίκασε τους «τρομοκράτες των Χανίων». Στοιχεία δεν βρέθηκαν κι αφέθηκαν ελεύθεροι!

συνέχεια στη σελ. 4

ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ

απο την καταγγελία του κύπριου κρατούμενου κ. Χριστοφή στον Εισαγγελέα.

... Θάτανε γύρω στα μεσάνυχτα .. ανοίγει το κελί -μου ... με παίρνει κάποιος με πολιτικά. Στο χέρι -του κρατάει το σημείωμα που χρειάζεται για να πά-

ρεις κάποιο κρατούμενο. Με κατεβάζει στο τέταρτο και βλέπω μπροστα μου δύο με στρατιωτικά .. Ο ένας κρατούσε πιστόλι κι ο άλλος αυτόματο.

.... Αυτος με το μουστάκι με χτυπάει συνέχεια στο κεφάλι και στο στήθος. Με στήνουνε στο τοί-

χο. Ο ένας φωνάζει «απόψε θα πεθάνεις. Είμαστε αξιωματικοί των ΛΟΚ και ήρθαμε ειδικά για να σε σκοτώσουμε ...» Λένε πως θα μετρήσουν μέχρι το δέκα κι αν δεν μιλήσω θα με σκοτώσουν ... Ο ένας τότε λέει «πριν σε σκοτώσω θα σε βασανίσω ρε π..... για να δεις τί παθαίνουν οι προδότες. Θα σου τρυπήσω τα πόδια με δυο σφαι-

ρες και μετα θα πυροβολω σιγα -σιγα προς τα πάνω».

... Ρίχνει ένα πυροβολισμό και μετα δεύτερο. Είναι ασφαιρα. Μου βάζει το πιστόλι στο στόμα και λέει ότι θα μου τινάζει το κεφάλι στον αέρα .. Τους λέω δεν ξέρω τίποτα. Αυτος με το μουστάκι με χτυπάει Με ξαναστήνουν

ΜΙΚΡΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

17.10.77: Σκοτώνεται σε επεισόδια με την αστυνομία ο Χρ. Κασίμης. Ακολουθούν διαδηλώσεις για τη δολοφονία 3 μελών της Μπάντερ-Μάινχοφ. Συλλαμβάνονται εκδότες 6 εφημερίδων και περιοδικών για «ηθική αυτουργία».

Λίγο αργότερα συλλαμβάνεται ο συνδικαλιστής εργάτης Γ. Σερίφης για τη δολοφονία του Κασίμη και συμμετοχή σε τρομοκρατική ομάδα. Ο τύπος της Δεξιάς και η τηλεόραση τον βγάζουν ένοχο πριν δικαστεί. Αθωώνεται παμπηφει μετα από 14 μήνες προφυλάκιση.

29.5.78: Δολοφονείται, ύστερα από κυνηγητό ο παλιός συνεργάτης της Ασφάλειας Σπυρόπουλος. Δεν πιάστηκε ζωντανός γιατί «θεωρήθηκε» ένοπλος.

Το καλοκαίρι του 78 γίνεται επίθεση εναντίον του σπιτιού του γιατρού Τσιρώνη όπου είχε αναρτήσει μεγάφωνα και φώναζε συνθήματα. Ο Τσιρώνης δολοφονείται (κατα πάσα πιθανότητα), η Ασφάλεια λέει πως αυτοκτόνησε.

Λίγο αργότερα, μετα τη δολοφονία του Μάλιου, έξαλλοι αστυνομικοί και φασίστες ξυλοφορτώνουν στην κηδεία όποιον έβρισκαν στο δρόμο, φωνάζουν συνθήματα αντι-Καραμανλικά και κομμουνιστικοφάγα.

Με στούπι, μερικά μπουκάλια μύρας και βενζίνη που

βρέθηκαν στο σπίτι τους καταδικάζονται οι αναρχικοί Φίλιππος και Σοφία Κυρίτση σε 9 και 5 χρόνια αντίστοιχα.

Στην περίοδο των φοιτητικών καταλήψεων συλλαμβάνονται φοιτητές με ποινικές κατηγορίες.

16.1.80: Δολοφονούνται 2 αστυνομικοί. Εξαπολύεται κύμα συλλήψεων (εκατοντάδες συλληφθέντες). Από αυτούς κρατούνται 11 της «ομάδας Ζηρίνη», απολύονται 3, συλλαμβάνονται άλλοι 3 στην Αθήνα και 3 στη Θεσσαλονίκη. Και οι 14 παραπέμπονται σε δίκη (μεταξύ τους και 4 Κύπριοι).

Κυριακή 17.2.80: Συλλαμβάνονται στα Χανιά 7 άτομα. Κρατούνται 72 μέρες. Αδυνατεί η ασφάλεια να στήσει κατηγορητήριο. Αφήνονται ελεύθεροι. Ξανασυλλαμβάνονται 2 για κατοχή ασυρμάτου (Λαγκαδίνος-Κασίκη) (Στην Ελλάδα μικροί ασύρματοι πουλιούνται ελεύθερα)

Πρόσφατα συλλαμβάνονται 5 μαθητές για σύσταση τρομοκρατικής ομάδας στη Χαλκιδική (ένας είχε κλέψει το απουσιολόγιο και είχε το «Ακου Ανθρωπάκο» του Ράιχ των υπολοίπων τα ονοματα ήταν στην αντζέντα του). Αθωώνονται όλοι εκτός του ενός που παραπέμπεται για την κλοπή του απουσιολογίου.

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΔΥ.ΣΥ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ
ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Ένας σωστός μαρξιστής είναι οπωσδήποτε αντικειμενικός. Μετρά σωστά την αντικειμενική πραγματικότητα και βασιζόμενος σ' αυτή προχωρά μπροστά. Το συναγερμικό συλλαλητήριο και η μαζικότητα-του είναι μια αντικειμενική πραγματικότητα που κανένας μας δεν πρέπει να παραβλέπει. Στις 24 του Ιούνη οι εκπρόσωποι του μεγάλου κεφαλαίου στην Κύπρο οι υπεύθυνοι για το πραξικόπημα της 15ης του Ιούλη, οι μικροί συνεταιίροι και εκπρόσωποι του Ιμπεριαλισμού και διεθνούς καπιταλισμού στην Κύπρο αντι να κρυφτούν στα σπίτια-τους - λίγα μόνο χρόνια μετά το ματωμένο Ιούλη - οργάνωσαν μ' επιτυχία ένα μαζικό συλλαλητήριο. Ένα συλλαλητήριο που πρέπει να προβληματίσει κάθε αριστερό όχι μόνο για τη μαζικότητα-του που σημαίνει πως ο Συναγερμος έχει παρασύρει ένα κομμάτι της εργατικής και αγροτικής τάξης που δεν του ανήκει - αλλά για την αυτοπεποίθηση - προκλητικότητα και τον φανατισμένο ενθουσιασμό που επικράτησε. Αυτά δεν τα λέμε για να ενσπείρουμε την απαισιοδοξία ή για να κινδυνολογήσουμε. Τα χτυπήματα που δέχεται η αστική τάξη σε παγκόσμια κλίμακα από το εργατικό κίνημα λόγω της χρεωκοπίας του καπιταλιστικού συστήματος δεν επιτρέπουν κανένα περιθώριο αυτοπεποίθησης σε κανένα καπιταλιστή και πολύ περισσότερο στους αδύνατους καπιταλιστές της μικρής Κύπρου. Αυτά τα λέμε για να προβληματίσουμε κάθε γνήσιο αριστερό για τα αίτια αυτής της συνεγερμικής ανόδου και τις ευθύνες που μπαίνουν μπροστά μας για να την ανακόψουμε. Ούτε περιμέναμε τις 24 του Ιούνη για να ξυπνήσουμε και να προβληματιστούμε. Από τις στήλες της Σοσ. Έκφρασης υποστηρίχτηκε άπειρες φορές πως η απροθυμία της ηγεσίας της αριστερας να προβάλλει σαν εναλλαχτική λύση στις δεξιές κυβερνήσεις και ειδικά η κατάσταση που δημιουργήθηκε με τις εκλογές του 76 και η χρεωκοπία της Κυβέρνησης Κυπριανού (που στηθήκε στην εξουσία κύρια από το ΑΚΕΛ) δυναμώνει το Συναγερμο μια που του δίνει την ευκαιρία να δημαγωγεί χρησιμοποιώντας φιλο-λαϊκή φρασεολογία στην αντιπολιτευτική του καμπάνια.

Η ομιλία του Κληρίδη στις 24 του Ιούνη είναι ένα τρανό παράδειγμα: Χτύπημα της «δυσβάσταχτης φορολογίας, η οποία πλήττει κυρίως τις εργατικές τάξεις» χτύπημα του πληθωρισμού που «κατατρώγει καθημερινά την αγοραστική δύναμη των μισθών» κριτική της εκκλησίας κλπ κλπ. Κι όλα αυτά από τον πολιτικό εκπρόσωπο των εργοδοτών και τον θιασώτη των Ελληνικών ιδεωδών σε μια πλατεία γεμάτη Ελληνικές σημαίες και εθνικιστική έξαρση.

Είναι φανερό πια σε όλους πως η στρατηγική του ΔΗ.ΣΥ για αναρρίχηση στην εξουσία βασίζεται στην απογοήτευση των μαζών που μεγαλώνει και θα μεγαλώνει όσο οι συνεχείς επιθέσεις ενάντια στο βιοτικό-τους επίπεδο δεν αντιμετωπίζονται καιρεια ενώ καμμία προοπτική σωστής λύσης του εθνικού θέματος δεν βλέπουν να προωθείται.

Το στήσιμο στην εξουσία μιας νέας δεξιάς κυβέρνησης που φαίνεται να είναι η πολιτική της ηγεσίας του ΑΚΕΛ - θα μεγαλώσει αυτή την απογοήτευση δίνοντας φτερά στην Συναγερμική επέλαση. Τόσο η συναγερμική άνοδος όσο και οι κίνδυνοι που απειλούν την ακεραιότητα την Κύπρου με την επιβολή απαράδεκτων διχοτομικών λύσεων μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με τον τερματισμό κάθε ανοχής της πολιτικής της δεξιάς και την υιοθέτηση ενός αντι-ιμπεριαλιστικού αντι-καπιταλιστικού προγράμματος δράσης που θα ενώσει την εργατική τάξη (Ε/Κυπριακή και Τ/Κυπριακή) και θα οδηγήσει στην εθνική και κοινωνική απελευθέρωση της Κύπρου.

ΣΚΟΥΠΙΔΟΤΟΠΟΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Μαζική κινητοποίηση του λαού της περιοχής

Νέα διάσταση στο θέμα με την απόφαση της κυβέρνησης να τον μεταφέρει σε άλλη κατοικημένη περιοχή

Μέσα σ' αυτές τις 15 μέρες (από την προηγούμενη έκδοση της εφημερίδας-μας ως σήμερα) μεσολάβησαν ωρισμένα σημαντικά γεγονότα που τα συνοψίσαμε πιο πάνω και που θα περιγράψουμε με λίγα λόγια για να κρατήσουμε ενήμερους τους αναγνώστες-μας.

Αρχικά πρέπει να πούμε πως η πρωτοφανής για το πρόβλημα του Φυσικού περιβάλλοντος και της υγείας του Λαού κινητοποίηση των κατοίκων των περιοχών που επηρεάζει ο σκουπιδότοπος, δείχνει την ορθότητα της άποψης πως μόνο η μαζική-δυναμική κινητοποίηση του Λαού μπορεί να δημιουργήσει σωστές προϋποθέσεις για επίλυση σοβαρών προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο τόπος.

Στις 25 του Ιούνη χιλιάδες κάτοικοι που ζουν στις κοινότητες Μέσα Γειτονίας, Αη Αθανάση, Φασούλλας, Προσφυγικού Συναγερμού Αη Αθανάση και Κοντοβαθκιών ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα των εκλεγμένων κοινοτικών αρχών συγκεντρώθηκαν στο δρόμο που οδηγεί στο σκουπιδότοπο και απαγόρεψαν στα αυτοκίνητα του δημαρχείου καθώς και στα ιδιωτικά να ρίξουν τα σκουπίδια και τα λύματα.

«Μακρινά τα σκουπίδια από τα σπίτια-μας»

«Υποκρισία είναι οι εκστρατίες καθαριότητας όταν για χρόνια μας ρίχνουν τα σκουπίδια μέσα στα σπίτια-μας»

«Η Κυβέρνηση - στάθηκε ανίκανη να λύσει το πρόβλημα του σκουπιδότοπου»

«Κυβέρνηση - ξενόδοχοι για οικονομία προτιμούν να ρίχνουν τα σκουπίδια στην κοινότητα-μας»

«Στην αθέτηση των υποσχέσεων και στην αδιαφορία των υπέφθυνων ένας δρόμος υπάρχει: Ο ΔΥΝΑΜΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

Με αυτά και πολλά άλλα συνθήματα οι κάτοικοι των κοινοτήτων που επηρεάζονται για χρόνια ολόκληρα από την

ύπαρξη του σκουπιδότοπου απόδειξαν πως στο ξέσπασμα αυτό τους οδήγησε η έλλειψη κινητικότητας - αποτελεσματικότητας της κυβέρνησης καθώς και οι συνεχείς μα πάντα ανεκπλήρωτες υποσχέσεις της διορισμένης δημοτικής επιτροπής της Λεμεσού πως θα εφαρμόσει τους όρους που καθόρισε το Υπουργείο Υγείας ως απαραίτητους για την ύπαρξη του σκουπιδότοπου.

Η κινητοποίηση κράτησε για τρία ολόκληρα μερόνυχτα που στην διάρκεια-τους οι κάτοικοι φύλαγαν με συνεχείς βάρδιες το πέρασμα, δείχνοντας μια τρομερή αποφασιστικότητα για αγώνα μέχρι την επίλυση του προβλήματος.

Η εκλεγμένη Επιτροπή Αγώνα, με εκπρόσωπους των κοινοτικών αρχών καθώς και των πολιτιστικών και άλλων συλλόγων της περιοχής, καθοδήγησε σωστά τον αγώνα και απόδειξε στους υποστηρικτές της προώθησης για λύση των προβλημάτων μόνο μέσα από γραφειοκρατικές μεθόδους την ικανότητα δράσης του οργανωμένου και σωστά καθοδηγούμενου σύνολου από γνήσιους εκπροσώπους-του.

Το ιστορικό-του σκουπιδότοπου και των ενεργειών που προηγήθηκαν της δυναμικής κινητοποίησης είναι γνωστό στους αναγνώστες-μας (βλέπε σχετικό γραφτό στη Σοσ. Έκφραση-φύλλο 83).

Η κατάληξη του αγώνα των κατοίκων της περιοχής του σκουπιδότοπου έγινε αφού εκπρόσωποι των κοινοτικών αρχών σε συνάντησή-τους με τον αρμόδιο Υπουργό των Εσωτερικών (κι αφού απότυχάν προηγούμενα έντονες προσπάθειες για τερματισμού από την Επαρχιακή Διοίκηση) πήραν τη διαβεβαίωση πως ο σκουπιδότοπος θα μεταφερθεί, οριστικά σε διάστημα τὸ πολύ ενός χρόνου.

Υπήρξαν τρεις απόψεις

που εκφράστηκαν από τους κάτοικους σχετικά με το θέμα.

— Η πρώτη πως θα έπρεπε να τερματιστεί άμεσα η κινητοποίηση για να αρχίσουν οι επαφές με το αρμόδιο Υπουργείο.

— Η δεύτερη πως θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί η σύσκεψη με τον Υπουργό και στη διάρκεια-της να τερματιστεί η κινητοποίηση σ' ένδειξη καλής θέλησης (παραλλαγή της πρώτης άποψης).

— Τέλος η τρίτη πως θα έπρεπε να συνεχιστεί ο αγώνας μέχρι να εξαναγκαστεί η κυβέρνηση να δώσει οριστική λύση στο πρόβλημα.

Στο σημερινό σημείωμα περιοριστήκαμε μάλλον σε παράθεση των γεγονότων της κινητοποίησης χωρίς κριτική τοποθέτηση απέναντι σε ενέργειες και τοποθετήσεις που έγιναν στη διάρκεια-της, παρόλο που έχουμε ωρισμένες επιφυλάξεις σε μερικά σημεία, και 0 μέτρα από το χωριο. Κι αυτή τη φορά η αντίδραση υπήρξε καθολική και δυναμική. Όλοι οι κάτοικοι αποκλείσαν το δρόμο προς το σκουπιδότοπο και απαγορεύουν στα αυτοκίνητα να μεταφέρουν τα σκουπίδια.

- ΕΝΩ Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΤΑΝ ΓΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΗ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΘΗΚΑΜΕ ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΜΕΣΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΛΛΗΨΗ 20 ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ, ΓΙΑ «ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΗ ΑΡΧΗΣ ΓΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ». ΕΙΝΑΙ ΦΑΝΕΡΟ ΠΩΣ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΩΡΑ ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ, ΕΝΩ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ, ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΟΥΝ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ.

Η Σ.Ε. ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΑΡΙΣΤΑΤΑΙ ΑΝΕΠΙΦΥΛΑΚΤΑ.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ

ΚΑΙ

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ

ΤΗΝ

Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΠΑΡΕ ΚΑΙ ΣΥ ΕΝΑ ΒΙΝΤΕΟ: ΜΠΟΡΕΙΣ!

Αγαπητή Σύνταξη.

Στην εφημερίδα που συλλογεται ελεύθερα και «καλα» της Κυριακής 6 Ιουλίου διάβασα με πολυ ενδιαφέρον ένα καλο αρθράκι με τίτλο «Έχετε Βίντεο;» Μιλούσε εκει για ωραία πράγματα πως με το Βίντεο διαλέγεις και βλέπεις όποια κινηματογραφική ταινία γουστάρεις στο σπίτι σου μάλιστα και χωρις λογοκρισία ακόμα. Γλυτώνεις έτσι κι απο τη λογοκρισία της κυβέρνησης και τις κακόγουστες ταινίες του ΡΙΚ. Αυτό το άρθρο, μου κίνησε πολυ την περιέργεια κι ένοιωσα κι ένα μεγάλο κόμπλεξ, πως αφού «σερβίρετε» τόσο πολυ το θέμα να έχει κανεις βίντεο ή όχι, εγω-τόσο κοινωνικος είμαι να μη κατέχω καθόλου απο τέτοια. Έτσι άρχισα να ρωτω κι εγω ποιος φίλος έχει βίντεο να πάμε να δούμε τι είναι αυτο το πράγμα να μορφωθούμε. Απογοητευτηκα όμως. Ο κύκλος που κινούμαι φαίνεται να είναι δι-αφορετικος απ' αυτον της συνεργατίας της «Σημερινη» γιατί όχι μόνο δυσκο-λεύτηκα να βρω κανένα φίλο με βίντεο αλλα πολλοι δεν ή-ξεραν για τι πράμα μιλούσα καν. Μέχρι που βρήκα ένα φίλο που κάτεχε απο τέτια και με πληροφόρησε δεόν-τως.

«Για να αγοράσεις βίντεο φίλε χρειάζεσαι πρώτα πρώτα £800 (λίρας οκτακο-σίας). Μετα για να αγοράσεις μια ταινία θέλεις γύρω στις £150. Για να μπεις στον κύ-κλο των φίλων του βίντεο και να αλληλοδανιζεις τις ται-νίες χρειάζεσαι να πούμε 10 ταινίες το χρόνο ή 10x£150=£1500 (λίρας χι-λιους πεντακοσίας). Άθροι-σμα £2300 για να αρχίσεις.

Τώρα μάλιστα. Κατάλα-βα. Ξέχασα βλέπετε πως η ε-φημερίδα που συλλογεται «ελεύθερα» και «καλα» κινεί-ται κυρίως στους «καλους» κύκλους του κεφαλαίου ό-που το ποσο των £2300 για ΡΗΛΑΞ-ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ είναι πενταροδεκάρες. Ύστερα σκέφτηκα: Μήπως προβλη-ματίστηκαν σαν κι εμένα κι οι συνταξιούχοι ή οι εργαζόμε-νες γυναίκες, να πούμε, που υποστηρίζουνε τη «Σημερι-νη» απο το άρθρο αυτο; Γιατί αν δεν προβληματίστηκαν θα θελα να τους ενοχλήσω με μερικες στατιστικες. Για να απολαύσει κανονικα το βίντεο μια εργαζόμενη γυ-ναίκα πρέπει να σταματήσει να τρώει ή να ντύνεται (αυτη και η οικογένεια της) και να καταβάλλει ολόκληρο το μι-σθο της για 4 (τέσσερα) περί-που χρόνια (£2300 δια £150 το μήνα: 12 μήνες). Για να γλυτώσει ο συνταξιούχος απο το ΡΙΚ και τη λογοκρισία και να μπει στην καλη οικογέ-νεια των βιντεοφόρων, θα πρέπει να απέχει απο το κάθε τι και να καταβάλλει ολόκλη-ρη τη σύνταξη του για 6 (έξι) χρόνια περίπου (£2300 δια 30 το μήνα δια 12 μήνες). Αν

ΡΗΛΑΞ • ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Σημερινη

ΕΧΕΤΕ ΒΙΝΤΕΟ;

«Έχετε βίντεο;» Μια ερώτηση που σερβίρεται πολυ τελευταίως. Και ή συζητη-ση αρχίζει πάνω στο αν είναι καλό ή όχι να έχει κανεις βίν-τεο.

Μ' αυτά που είπα, δεν θέλω να υπαινιχτω πως η ε-φημερίδα του ΔΗ.ΣΥ δε νοι-άζεται για το λαο και τις αδικίες σε βάρος του. Κάθε άλλο. Στο ίδιο άρθρο καταδι-κάζεται η βαρεια φορολογία στα βίντεο - πλήττει βλέπετε τις πλατειες λαϊκες μάζες. Κι ο λόγος είναι για να μη βλέ-πουν όλοι αλογόκριτες ταινί-ες και ξυπνήσουν. Σάμπως κι

«Έχετε βίντεο;» Μια ερώτηση που σερβίρεται πολυ τελευταίως. Και ή συζητη-ση αρχίζει πάνω στο αν είναι καλό ή όχι να έχει κανεις βίν-τεο.

αν το βίντεο πουλιώταν προς £700 αντι £800 θα γινόταν προσιτο στις χιλιάδες τους χαμηλα αμειβόμενους εργά-τες και εργάτριες, τους φτω-χους αγρότες και τους συνταξιούχους.

Ευχαριστω.
Δ

Υ.Γ.

Για όσους δεν ανηκουν στην κοινωνικη τάξη που θεω-ρει τις £2300 σαν πεντα-ρούλλες, βρίσκομαι στην ευχάριστη θέση να άποκα-λύψω πως μέχρι να φέρουμε το κοινωνικο σύστημα που θα παρέχει σ' όλους βίντεο κι όχι σε μερικους τυχερους, μπορούν να αποφεύγουν τις

πετσοκομμένες και κακόγου-στες ταινίες ΡΙΚ και εμπορι-κου κινηματογράφου καταβάλλοντας κάθε χρόνο το 0.2% περίπου (2 στα χώ-λια) του ποσου για αγορα βίντεο και ταινιων (£5 δια £2300) με το να γίνουν μέλη της Κινηματογραφικης Λέ-σχης Κύπρου.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Η αποαποικιοποι-ηση του μυαλου είναι πολυ δύσκολη πορεία. Ενω η αποαποικιοποι-ηση απο οικονομικες συμβάσεις και στρατι-ωτικες βάσεις είναι εύκολη μετα την επι-κράτηση των εθνικοα-πελευθερωτικων Κι-νημάτων. Μια βάση στρατιωτικη της αποικιοκρατίας που δι-αλύεται ή μια οικονομικη σύμβαση με την αποικιοκρατι-κη χώρα που ακυρώ-νεται χάνει αμέσως την επίδραση της πά-νω σε μια χώρα που ή-ταν πρώτα αποικιοκρατούμενη. Τι γίνεται όμως με τον πολιτιστικο ιμπερια-λισμο, τη νοοτροπία που σιγα σιγα περνουν στις χώρες του τρίτου κόσμου οι αποικιο-κράτες; την αλλοτρι-ωση δηλαδη των κατοίκων που πρέπει να θεωρουν τη κουλ-τούρα, τη γλώσσα και τον πολιτισμο των χωρων της Μητρόπο-λης ότι είναι ανώτερα

κι' ότι πρέπει να τα μιμούνται και να τα αντιγράφουν, θεω-ρώντας τις δικες τους πολιτιστικες κατα-χτήσεις κατώτερες γι-α τις οποίες πρέπει να ντρέπονται.

Η μάχη στο πολι-τιστικο επίπεδο για την εξάλειψη της αποικιοκρατικης νοο-τροπίας είναι πολυ σοβαρη και δύσκολη.

Σκέψεις που ξα-ναέρχονται στο μυαλο με την ευκαιρία που καθηγητες με σύμβα-ση έγιναν μόνιμοι «έπι δοκιμασία».

Το ιατρικο έντυπο που έδωσε το Υπουρ-γείο Παιδείας σ' αυ-τους τους καθηγητες για να συμπληρώσουν ήταν γραμμένο στα Αγγλικά.

Οι καθηγητες καλούνταν να απαντήσουν αν και κατα πόσο ένας δικος του πέθανε απο αρώστια, αν έκαναν εμβό-λια, αν είναι έγγαμοι η

Οι καθηγητες κα-λούνταν να απαντή-

σουν αν και κατα πόσο ένας δικος τους πέθα-νε απο αρώστια, αν έ-καναν εμβόλια, αν είναι έγγαμοι ή άγα-μοι στα Αγγλικά. Κι όλα αυτα 20 ολόκληρα χρόνια μετα την Αγ-γλικη αποικιοκρατικη κυριαρχία στο νησι.

Το γεγονος είναι απαράδεχτο και δεν μπορεί το Υπουργείο Παιδείας να διαιωνί-ζει αυτη την αποικιο-κρατικη νοοτροπία. Η γλώσσα μας είναι η Ελληνικη και μ' αυτη

πρέπει να γίνεται η εγ-γραφη επικοινωνία καθηγητων - Υπουρ-γείου. Γι' αυτο και πρέπει το νέο Συμβού-λιο της ΟΕΛΜΕΚ που εμφορείται απο προο-δευτικες απόψεις να αντιδράσει και να ζη-τήσει απο τα μέλη της ΟΕΛΜΕΚ να μη απαν-τουν σε οποιοδήποτε έγγραφο του Υπουρ-γείου Παιδείας που εί-ναι γραμμένο στα Αγγλικά.

Σάββας Παύλου: Φι-λόλογος - Δημοσιο-γράφος

ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ

συνέχεια απο την 2

στον τοίχο ... μετράει ... Με παίρνει σε μια κολώνα. Με χτυπα στο κεφάλι και στο στήθος. Με ρίχνει κά-τω. Μου πιέζει το κεφάλι στο τσιμέντο. Μου φέρνει το πόδι στο κεφάλι και μου στραβώνει το χέρι. Πονάω και φωνάζω.

Την Τετάρτη 13 του Φλεβάρη το πρωί με κα-λούν στο 4ο στο γραφείο του προϊσταμένου να δώ-σω κατάθεση ... Εγω λέω

ότι θέλω να έρθει ο πρόξε-νος της Κύπρου να δώσω κατάθεση ... Αρνούμαι κι ο αστυνόμος κλείει τα παν-τζούρια. Ο άλλος με τρα-βάει απο τα μαλλια, με χτυπα στο κεφάλι και με κλωτσα. Με απειλει ότι το βράδυ θα με πάει στην Πάρνηθα. Με βρίζει «κ...» .. με χτυπα και λέει «θα σας γ... και σένα και τον πρόξε-νο»...

Κυριακη 17-2-80
Κυριάκος Χριστοφη

ΑΡΙΣΤΕΡΑ - ΔΕΞΙΑ - -ΑΡΙΣΤΕΡΟΤΕΡΑ-ΔΕΞΙΟΤΕΡΑ

Είναι συνηθισμένοι οι χαρακτηρισμοί «κάνει κριτική απο τα αριστερά» «αυτός είναι πιο αριστερός απο τον τάδε» «αυτός άρχισε να δεξιοποιείται» κ.λ.π. κ.λ.π. Τι σημαίνει όμως αριστερά - δεξιά και αριστερότερα - δεξιότερα.

Τι περιεχόμενο έχουν αυτές οι έννοιες και τι κατακρίβρεια σημαίνουν;

Πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε γιατί η πολλή τους χρήση και η επιπόλαια και αβαθής χρησιμοποίηση τους έχει διαστρέψει και το νόημα τους.

Όπως είναι γνωστό ο όρος αριστερά καθιερώθηκε απο ένα ιστορικό γεγονός της γαλλικής επανάστασης όταν οι ριζοσπάστες που ήθελαν πιο βαθιές και ριζικές αλλαγές κάθισαν: στ' αριστερά της αίθουσας και οι συντηρητικοί δεξιά.

Η αριστερά της αίθουσας πρόβαλλε τα επαναστατικά της αιτήματα και ήταν σε συνεχή διαμάχη με τη δεξιά πλευρά της αίθουσας που ήθελε κάτευνασμο και μιλούσε για σεβασμό των καθιερωμένων.

Έτσι κατ' επέχταση και για τις άλλες χώρες επεκράτησαν οι ριζοσπάστες και οι επαναστάτες να ονομάζονται «αριστερά» και οι συντηρητικοί και το κατεστημένο «δεξιά».

Έτσι επικράτησαν και οι όροι αριστερότερα δεξιότερα με την έννοια του ριζοσπάστη - πιο ριζοσπάστης και συντηρητικότερο - πιο συντηρητικός.

Οι όροι αυτοί είναι όμως και μια παγίδα γιατί προβάλλουν μια παραταξικοποίηση αναφερόμενοι στο πολιτικό επίπεδο μόνο αποκρύβοντας τη σωστή αναφορά σε αστική τάξη και εργατική τάξη. Οι όροι λοιπόν αυτοί πρέπει να θεωρούνται συμβατικοί και η καλύτερη περίπτωση είναι να αναφέρονται στην τρέχουσα καθημερινή πολιτική πρακτική.

Και σ' αυτές τις περιπτώσεις χρησιμοποιούμενοι οι όροι αυτοί πρέπει να ξεκαθαριστούν τι ακριβώς σημαίνουν. Τι σημαίνει λοιπόν αριστερός πιο αριστερός;

ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗ

Ποια είναι τα στοιχεία που καθορίζουν ότι ένα κόμμα ή μια οργάνωση είναι αριστερότερη απο την άλλη;

Δοο πολύ βασικά πράγματα. Η θεωρία και η πράξη. Έτσι ένα κόμμα είναι αριστερότερο απο ένα άλλο όταν στη θεωρία χρησιμοποιεί την διαλεκτική ανάλυση όταν το εργάσιο ανάλυσης και κριτικής στην εξήγηση των κοινωνικών φαινομένων είναι η ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ.

Έτσι το κόμμα που πιστεύει και διακηρύσσει ότι τα κακώς κείμενα της χώρας είναι αποτέλεσμα νόμων ή επιφανειακών αιτιών του πολιτικού εποικοδομηματος είναι πιο δεξιο απο ένα άλλο που βλέπει σ' αυτο τα βαθύτερα οικονομικά κοινωνικά αίτια της ταξικής διάθρωσης να αναφέρονται είναι αμείωτα κι ο καθένας μπορεί να θυμηθεί μερικά στη πράξη τώρα ένα κόμμα είναι πιο αριστερο απο το άλλο όταν προσπαθεί και προωθεί την συμμετοχή των μα-

ζων στη κίνηση της ιστορίας. Όταν πιστεύει σ' αυτές ότι είναι η δύναμη αλλαγής.

Όταν με κάθε τρόπο και εσωκομματικά και στα κοινωνικά προβλήματα δημιουργεί συνθήκες συμμετοχής τους και έκφρασης τους.

Έτσι ένα κόμμα είναι δεξιότερο αν σε ένα πρόβλημα η πρακτική του είναι μια ανακοίνωση ή παρασκευαστική πιέσεις για άρση του προβλήματος ή μείωση των επιπτώσεων του απο ένα άλλο που βοηθά τη λαϊκή κινητοποίηση, την αυτοοργάνωση των μαζών για τις προσπάθειες λύσης του προβλήματος και τη συμμετοχή των εργαζομένων. Αυτά τα δυο λοιπόν είναι τα πιο χαρακτηριστικά για τον καθορισμό των όρων που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Η ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΣΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ Η ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ ΣΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Και τα δυο αυτά βρίσκονται σε μια αλληλοεξάρτηση, δεν μπορούμε να χωρίσουμε το ένα απο το άλλο. Γιατι σε μερικές ιστορικές περιόδους φασιστικά κινήματα χρησιμοποιήσαν και κίνησαν μάζες αλλά στο άλλο θέμα της Διαλεκτικής-ταξικής ανάλυσης ήσαν εντελώς αρνητικά.

Επίσης αυτά τα κριτήρια της θεωρίας και της πράξης αναφέρονται σε ένα μακρο χρονικό διάστημα γιατί είναι δυνατό για λόγους τακτικής και αντικειμενικών δυσκολιών ένα προοδευτικό κίνημα να κάνει ελιγμούς.

Το πρόβλημα τότε μετατίθεται στο αν ο ελιγμός που γίνεται είναι αναγκαίος μέσα στους αντικειμενικούς παράγοντες ή υποκειμενική έκφραση του ρεφορμισμού και της εσωτερικής φθορας του κινήματος. Ένα άλλο βασικό για τους πιο πάνω χαρακτηρισμούς δεξιότερο-αριστερότερο είναι αν οι ενέργειες ενός οργανισμού δείχνουν ότι τείνουν προς κάτι, έχουν κάτι «εν δυνάμει» σε αναφορά με την επανάσταση και την αταξική κοινωνία. Στους μαρξιστικούς κύκλους επεκράτησε πολλές φορές η απλοϊκή τοποθέτηση ότι τα πάντα θα αλλάζουν ως δια μαγείας την επόμενη μέρα της επανάστασης. Όλα δικαιολογούνται έτσι σε αναφορά με την ύπαρξη και επικράτηση του καπιταλισμού. Περιμένουν λοιπόν τη μεγάλη νύχτα της επανάστασης και απο την άλλη μέρα αρχίζει η διαφορετική νοοτροπία και πρακτική. Όμως αυτο είναι απο τους χειρότερους καιροσκοπισμούς.

Δεν προβάλλει κάποιος «προοδευτικός» το θεσμό της προίκας επειδή έχουμε καπιταλιστικές συνθήκες δηλώνοντας ταυτόχρονα ότι με την έλευση του σοσιαλισμού θα αγωνιστεί

για την κατάργηση του θεσμού.

Απο τώρα προσπαθεί για τη κατάργηση αυτού του θεσμού. Δεν αναπαράγει τις σχέσεις κυριαρχίας και ανταγωνισμού αντρών - γυναικών μαθητών - καθηγητών. Απο τώρα προσπαθεί για την αλλαγή τους όσο μπορεί δείχνοντας ότι τείνει προς κάτι στη ολοκληρωτική καταργηση αυτών των ανταγωνιστικών σχέσεων στη μελλοντική κοινωνία. Ήδη μέσα στη κοινωνία που ζούμε, την αστική καπιταλιστική, μέσα στη κοινωνική πάλη και σε συνθήκες πλήρους επικράτησης του κεφαλαίου δημιουργούνται τα κύτταρα της μελλοντικής κοινωνίας που κάποτε θα επικρατήσουν (εργασιακά συμβούλια, ομάδες κοινοτικής αυτοδιαχείρισης, αυτονομες ενώσεις πάλης για διάφορα προβλήματα).

Το προοδευτικό αριστερο κί-

νημα δείχνει απο τώρα το ποσοστό που επιτρέπουν οι αντικειμενικές συνθήκες του που τείνει, του τι εν δυνάμει κυοφορεί.

Ένα παράδειγμα. Η μαρξιστική κριτική έχει ασχοληθεί απο παλιά για το ζήτημα της αρχιτεκτονικής και πολεοδομίας (Β. Φ. Εγγκελς | για το ζήτημα της κατοικίας και Μάρξ αναφορές του για αυτο το ζήτημα. Επίσης σήμερα βιβλία του Λεφέβρ κ.λ.π.).

Η σύγχρονη πόλη και οικοδομή είναι αποανθρωποποιημένη γιατί είναι εναρμολωμένη με το σύστημα του καπιταλισμού και την ιδεολογία που αναπαράγει αυτο το σύστημα. Με την έλευση του σοσιαλισμού, η αντίθεση πόλης-χωριου θα καταργηθεί, η κατοικία θα αποκτήσει μια λειτουργικότητα με τον άνθρωπο που την κατοικεί/χρησιμοποιεί.

Όμως το Κ.Κ.Ε. προκήρηξε έρανο και εθελοντική δουλειά για να χτίσει τα γραφεία του στην Αθήνα και τα γραφεία του αυτά είναι ένα απάνθρωπο ταμειντένιο μεγαθήριο σύμφωνα με την αστική νοοτροπία και αντίληψη.

Ενω μπορούσε το Κ.Κ.Ε να δείξει απο τώρα όσο ήταν δυνατό την καινούργια έκφραση της αρχιτεκτονικής και πολεοδομίας που ευαγγελίζεται για τη σοσιαλιστική κοινωνία που θάρθει, αντίθετα λειτουργήσε μέσα στο πνεύμα του αστισμού. Η ενέργεια αυτη του Κ.Κ.Ε. αποδεικνύεται έτσι δεξιά.

Γι' αυτο λοιπόν η ταξική κοινωνική ανάλυση και η εισαγωγή των μαζών στη κίνηση της ιστορίας πρέπει να πηγαίνει παράλληλα με την ένδειξη της προοπτικής του σε τι τείνει και οδηγεί τις εξελίξεις.

Σ. ΠΑΥΛΟΥ

ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ Με την εφκαιρία των επέτειων

Επ' ευκαιρία των τραγικών ιστορικών επετείων του πραξικοπήματος και της εισβολής η ΦΑΠ (Φοιτητική αγνωιστική παράταξη) Αγγλίας, σε κοινή σύσκεψη με την «παράταξη για την εφαρμογή του τρίτου άρθρου» του ΑΤΙ, παρουσία μελών της «Κίνησης για αλλαγή» της Γαλλίας και της Ε.Φ.Ο.Κ.Α (Εθνική Φοιτητική οργάνωση Κυπρίων Αμερικής) αφού μελέτησαν την πολιτική κατάσταση κατάληξαν στα πιο κάτω συμπεράσματα:

1. Την μετα το πραξικόπημα και εισβολή περίοδο, χαρακτηρίζει μια αδυναμία της δεξιάς πολιτικής ηγεσίας να διεξάγει οποιονδήποτε σοβαρο αγώνα.

Με μια πορεία συνεχών υποχωρήσεων, και με την αποδοχή των συνομιλιών με τον πράκτορα του Ιμπεριαλισμού Ντενκτας, έχει καταφέρει εκτος απο την δημιουργία του αδιεξόδου, να φέρει την Ελληνοκυπριακή πλευρά σε πολυ αδύνατη θέση.

2. Στο όνομα ενός αγώνα που δεν γίνεται η Ελληνοκυπριακή άρχουσα τάξη καλεί τον λαο σε νέες θυσίες με αποτέλεσμα μια πορεία αντιλαϊκών μέτρων τα οποία επιδεινώνουν συνεχώς την κρίση στο εσωτερικό μας μέτωπο. Εξ άλλου η αστική μας κυβέρνηση στην προσπάθειά της να συγκαλείσει την ανικανότητα της να διεξάγει οποιονδήποτε σοβαρο αγώνα λόγω της εξάρτησης της απο το ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο, μετατοπίζει τον αγώνα σε πλαίσια συλλογής ψηφισμάτων και συμπαραστάσεων απο τις ίδιες ιμπεριαλιστικές χώρες, οι οποίες έπαιξαν πρωταρχικό ρολο στην κατάληψη της μισής Κύπρου απο τα Τουρκικά στρατεύματα.

3. Η εκκλησία προσπαθεί απαράδεκτα να διαδραματίσει τον ρολο του ρυθμιστή της πολιτικής κατάστασης, ενώ παράλληλα η προσφορά της στον αγώνα είναι σχεδον ανύπαρκτη.

4. Αντι κοινου μετώπου Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομένων για επίλυση του Κυπριακού προβλήματος, βλέπουμε συνεχεις προσπάθειες απο μέρος της Ε/Κ αστικής τάξης να προσέλθει στην τράπεζα των διαπραγματεύσεων με τον πράκτορα του ιμπεριαλισμού Ντενκτας. Αυτη η τάση, τίποτε άλλο δεν εξυπηρετεί παρα τα σχέδια των πατρώνων του Ντενκτας και της Τ/Κ άρχουσας οικονομικής ολιγαρχίας.

5. Με τα γεγονότα της Περσίας και μετα τις τελευταίες εξελίξεις όσον αφορά το Αφγανισταν, οι βάσεις στην Κύπρο μετατρέπονται αποκάλυπτα σε νατοϊκο προπύργιο για τον έλεγχο της γύρω περιοχής.

6. Η Ε/Κ κυβέρνηση εμπαιζει τον Κυπρ. λαο όσον αφορά το θέμα της κάθαρσης τιμωρόντας μικροενόχους και μικροπευθύνους αφήνοντας τους πραγματικούς ενόχους να κυκλοφορούν ελεύθεροι.

7. Με την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί όσον

αφορά το θέμα του Συνεργατισμού η Ε/Κ ηγεσία αντι να τιμωρήσει τους ενόχους, καλεί τον λαο για μια ακόμα φορά να πληρώσει για τις ατασθαλίες μιας μερίδας της οικονομικής ολιγαρχίας.

Εχοντας αυτο υπ' όψιν και βλέποντας ότι αυτη η πορεία επίλυσης του Κυπριακού εξυπηρετεί μόνο τα σχέδια του διεθνους ιμπεριαλιστικού κεφαλαίου, υποστηρίζουμε:

1) Την δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής κάτω απο λαϊκο έλεγχο.

2) Την κρατικοποίηση των βασικών μονοπολιών του νησιού, την στράτευση όλων των πόρων στον αγώνα και την εξασφάλιση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων. Θεωρούμε τα νέα φορολογικά μέτρα απαράδεκτα και καταπιστικά για τα κατώτερα στρώματα του λαου. Παράλληλα καλούμε την κυπριακή κυβέρνηση να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να σταματήσει η εξαγωγή συναλλάγματος.

3) Ζητούμε την τιμωρία των ενόχων για την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στον Συνεργατισμο και ζητούμε την δημοκρατική λειτουργία του κάτω απο λαϊκο έλεγχο.

4) Τον περιορισμο της εκκλησίας στα θρησκευτικά της καθήκοντα και την κρατικοποίηση του εκκλησιαστικού κεφαλαίου.

5) Την λείψη όλων των απαραίτητων μέτρων για την απομάκρυνση των Αγγλονατοϊκών βάσεων απο το Κυπριακο έδαφος.

15 ΙΟΥΛΗ 1974

ΕΝΑ ΧΡΟΝΙΚΟ ΟΠΩΣ ΤΟ ΕΙΔΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΖΗΣΑΝ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ-ΜΑΣ

μια έντονη πολιτική και δυναμική παρουσία που φαίνεται σαφώς σήμερα πως υπήρξε καθοριστική.

Ασφαλώς δεν χρειάζεται να θυμίσω πως όλα τα μέλη του κόμματος στην Πάφο που πήραν μέρος στην ένοπλη πάλη κατά του φασισμού, συμμετείχαν αποφασιστικά στις μάχες που η Παφιακή αντίσταση έδωσε στη Λεμεσό το απόγευμα και το βράδυ της Δεφτέρας, είχαν ουσιαστική συμμετοχή στη δημιουργία του ελεύθερου Ραδιοσταθμού της Πάφου. Αν δε σ' όλη αυτή την υπέρτατη συμμετοχή υπάρχει κάτι που τιμά ιδιαίτερα τα στελέχη της ΕΔΕΚ κείνης της περιόδου και που δείχνουν καθαρά την αγωνιστική ποιότητα και την ιδεολογική συνέπεια με την οποία οι σύντροφοι συμμετείχαν στην αντίσταση, είναι τούτο:

Η πλειοψηφική συμμετοχή τους στον ενιαίο κεντρικό πυρήνα που πήρε την απόφαση να συνεχίσει την ένοπλη αντίσταση σχηματίζοντας άμεσα ανταρτικό στην ύπαιθρο. Η δράση του ανταρτικού αφτου πυρήνα δεν μπόρεσε να εκδηλωθεί γιατί ακολούθησε η τουρκική εισβολή. Όμως το ίδιο το γεγονός της ιστορικής απόφασης, ο σχηματισμός και η ολιγοήμερη έστω ζωή του ανταρτικού εκείνου πυρήνα υπήρξε ένα από τα πολλά γεγονότα της αντίστασης που δείχνουν το βαθμό συμμετοχής της ΕΔΕΚ Πάφου αλλά και την καθοριστική σημασία αυτής της συμμετοχής στη διαμόρφωση της Παφίτικης αντίστασης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σύντροφε! Έξη χρόνια μετά το πραξικόπημα υπάρχει ένα τεράστιο κενό γύρω από το ζήτημα της σημασίας της προσφοράς του φαινόμενου της αντίστασης. Θέλω να πω πως ύστερα από ένα τόσο σημαντικό ιστορικοπολιτικό φαινόμενο ακόμα δεν είδαμε μια σοβαρή μελέτη γύρω από το θέμα, μια διαλεκτική συζήτηση, μια έρευνα. Πως θα σχολιάζεις αυτή την παρατήρηση;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Και σαφώς το ζήτημα τα πράγματα ακολουθούν το γενικό ρεύμα. Σε ποιο ζήτημα υπάχει έρευνα, διαλεκτική συζήτηση, σοβαρή μελέτη; Η παρατήρηση είναι σωστή αλλά δεν μπορεί να απαντηθεί σ' αφο το κείμενο. Χρειάζεται να πούμε πολλά για να εντοπίσουμε τα αίτια. Κι εδώ χρειάζεται σοβαρή μελέτη έρευνα. Η απουσία μιας τέτοιας μελέτης, μιας ανοιχτής διαλεκτικής συζήτησης είναι κατά τη γνώμη μου αρνητική. Από μια διαλεκτική ανάλυση της αντίστασης θα μπορούσαν να κωδικοποιηθούν πάρα πολλά θετικά στοιχεία να βγουν συμπεράσματα, να αποδείχουν έμπρακτα θεωρητικοί νόμοι κ.λ.π. κ.λ.π. αναγκαία σημεία για να πάμε παρακάτω στον αγώνα της Κύπρου, για να αναπτύξουμε το αντιιμπεριαλιστικό απελευθερωτικό κίνημα, για να του δώσουμε νέα εργαλεία, πιο πολλά

όπλα. Έχουμε όλοι υποχρέωση να σταθούμε κριτικά πάνω σ' ό,τι κάναμε, σαν άτομα, σαν σύνολα. Μόνο έτσι θα μετατρέψουμε το στείρο αφοβαγκαλισμό σε νέα προσφορά. Η αντίσταση είναι καιρός να προβληθεί αντικειμενικά, διαλεκτικά, αφοκρικτικά. Πρέπει να φωτιστεί σ' όλες τις πλευρές χωρίς σκοπιμότητες, χωρίς μικρότητες. Δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να αφήσουμε να σβήσει ή να εκφυλιστεί μια από τις πιο λαμπρές σελίδες της Κυπριακής ιστορίας και του λαϊκού κινήματος.

Το πνεύμα της αντίστασης του 74 πρέπει να μετατραπεί σε συνείδηση κι αφο μπορεί να γίνει μόνο στο βαθμό που θα πραγματοποιηθεί η συγκέντρωση όλων των πληροφοριών, όλων των δεδομένων, η επεξεργασία, η ανάλυση και μια διαλεκτική συζήτηση.

Μια τελεφταία ερώτηση: Η συμμετοχή-Σου στην αντίσταση σύντροφε, σίγουρα σου έδωσε πολλά, όπως έδωσε σε κάθε αγωνιστή ξεχωριστά. Τι είναι αφο που πιο πολύ σου έμεινε απ' αφοτη την εμπειρία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αφο μια τέτοια συμμετοχή είναι αλήθεια πως παίρνει κανένας πολλά. Πιστέβω πως παίρνεις πολύ περισσότερα απ' όσα δίνεις. Αφο που σου μένει δεν είναι κάτι απλο. Είναι κάτι βαθύ και πολυσύνθετο που αγκαλιάζει και επηρεάζει κάθε πλευρά της προσωπικότητάς -σου, κάθε μόριο θάλαγα της ύπαρξής σου. Εκεί δε που η συμμετοχή αφοτη αφήνει τα πιο δυνατά στιγμιαία είναι η πολιτική συνείδηση. Η αντίσταση του 74 άσχετα με τα αποτελέσματα εξακολουθεί να είναι η πιο μεγάλη ιστορική απόδειξη ύστερα αφο τον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα του 55-59, των δυνατοτήτων που μπορεί να αποκτήσει το λαϊκό κίνημα ιδιαίτερα στη μαζική του έκφραση, είναι η επαλήθευση της θέσης πως οι λαοι που αγωνίζονται δεν μπορούν να ηττηθούν.

Η αντίσταση του λαου μας κατά του πραξικοπήματος εξακολουθεί να είναι η πιο καταπληκτική απάντηση σ' όλους τους ηττοπαθείς, του «ρεαλιστές», σ' όλους όσους γενικά προωθούν πανικοβλημένοι θέσεις υποχώρησης. Και δεν είναι τυχαίο πως όλοι αφοτοι είτε πολέμησαν την αντίσταση, είτε την ειρωνέφτηκαν, είτε δεν την πίστεψαν, είτε υποκριτικά προσπάθησαν να την πλαστογραφήσουν.

Η αντίσταση του 74, είναι μια μεγάλη λαϊκή κληρονομία. Μια κληρονομία που ανήκει σ' όσους την συνεχίζουν σ' όσους δεν έχουν εγκαταλείψει το πνεύμα-της, σ' όσους παλεύουν όχι τόσο για να την συντηρήσουν σαν μνημείο στο ράφι, αλλά για να την αναπαράγουν με καινούργιες μορφές ενάντια στην ξένη κατοχή και την ντόπια ολιγαρχία.

Το μεγάλο ιστορικό δίδα-

γμα που μας άφησαν οι σύντροφοι μάρτυρες της αντίστασης είναι σαφές και καθαρό: Το λαϊκό κίνημα είναι σε θέση να κερδίσει τη μάχη ενάντια σ' οποιοδήποτε εχθρο όσο μεγάλος κι αν είναι, όσα όπλα κι αν διαθέτει. Για να γίνει όμως αφο χρειάζεται να παλέψει κανείς ασταμάτητα. «Θέλει αρετην και τόλμην η ελεφθερία».

ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

«Στην επαρχία -μας παρουσιάστηκε μια βασική αδυναμία που πιστέβουμε λίγο πολυ χαρακτηριστική και την υπόλοιπη οργάνωση στις άλλες επαρχίες. Βασική αδυναμία ήταν το γεγονός πως δεν υπήρχε ένα ολοκληρωμένο οργανωμένο σχέδιο ένοπλης αντίστασης στο φασισμό, έτσι που ο κόσμος, τα μέλη και στελέχη της οργάνωσης αντέδρασαν πρωτοβουλαικά. Αξίζει όμως να τονιστεί πως παρα τις αντικειμενικές δυσκολίες και αδυναμίες, είχαμε καταφέρει σημαντικά αποτελέσματα. Μέσα σε λίγες ώρες κινητοποιήσαμε τον κόσμο σε μαζικές διαδηλώσεις, καταλάβαμε τους αστυνομικούς σταθμούς Αη Γιάννη και Αη Νικόλα, δώσαμε μια έντονη παρουσία στον κεντρικό Αστυνομικό σταθμο, με αποκορύφωμα τις μάχες στο Δημόσιο Κήπο Λεμεσού όπου συναντηθήκαμε με τους συντρόφους της Πάφου και δώσαμε δυνατά χτυπήματα στους φασίστες. Ήταν φυσικό μετ' αφο όλα αφοτα και εξ' απτίας των αδυναμιών που πιο πάνω αναφέραμε τα πράγματα να μην εξελιχτούν σε παλλαϊκή ένοπλη αντίσταση στο φασισμό που θα διαφοροποιούσε τα πράγματα και θ' άλλαζε σίγουρα την πορεία των γεγονότων. Όμως παρα τις αδυναμίες και τις δυσκολίες βγήκαμε απ' αφο το καμίνι, ασαλωμένοι, δυναμωμένοι, πιο συνειδητοποιημένοι και μπορούμε να πούμε πως σήμερα όλη η οργάνωση της Λεμεσού έχει φτάσει σε πολυ ψηλά επίπεδα οργάνωσης και συνειδητοποίησης στην πάλη -μας για λεφτερια και κοινωνική δικαιοσύνη. Το αίμα των συντρόφων μας πούδωσαν σαφή την ιστορική πάλη αποτελεί για μας ένα ανεξίτηλο λάβαρο που δεν θα υποστείουμε ποτε όσοι κι αν είναι αφοτοι που θέλουν να υποτάξουν τον Κυπριακο λαο στον ιμπεριαλισμο και την ντόπια κεφαλαιοκρατία».

ΔΩΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Μέλος Τ.Ο. ΕΔΕΝ Καϊμακλίου.

«Το πρωί του πραξικοπήματος έτρεξα αμέσως στα γραφεία του κόμματος όπου ήταν οι σύντροφοι Δώρο Λοϊζου, Θέμος Δημητρίου και Παγικός Χρυσάνθου. Μας έστειλαν στην Αρχιεπισκοπή όπου πήραμε όπλα και αφαίρες. Εκεί συναντηθήκαμε με το σύντροφο Αντρο Φιλίππιδη και άλλους συναγωνιστές. Στην Αρχιεπισκοπή μείναμε ως το απογεύμα. Αργότερα πήγαμε στο Καϊμακλι την Τρίτη το πρωι συναντηθήκαμε με το Δώρο Λοϊζου, το Θέμο Δημητρίου και τον Αντρο Φιλίππιδη. Αργότερα πήγαμε στο Καϊμακλι όπου συναντηθήκαμε με τους άλλους συντρόφους. Ως την Τετάρτη το βράδυ ελέγχουμε απόλυτα το Καϊμακλι και τη γύρω περιοχή. Την Τετάρτη το βράδυ μπήκαν τα τανκς. Χάσαμε επαφή την Πέμπτη με συλλάβαμε μαζί με τον αδερφο-μου. Μας πήγαν στο ΓΕΕΦ για ανάκριση. Ένας Έλληνας αξιωματικός υποδιοικητής της Γ' Ανωτέρας μετ' αφο ξύλο μας είπε χαρακτηριστικά: «Είσατε της ΕΔΕΚ Ε; Λυσάσατε όλοι-σας. Σ' όσο υπάρχουμε εμεις εδώ σόσιαλισμο δεν βλέπετε...»

ΑΝΤΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ: (Μέλος Σ. Κ. ΕΔΕΚ)

Το πρωι του πραξικοπήματος πήγα μαζί μ' άλλους πολιτες, στην αρχιεπισκοπή για ν'

αντισταθούμε στο φασισμό. Πήραμε όπλα και καλυφθήκαμε στα τείχη της παλαις πόλης για να μην αφήσουμε τα τανκς του φασισμού να προχωρήσουν στην αρχιεπισκοπή. Τα τανκς πλησίασαν και άρχισαν να μας χτυπούν. Εμεις όμως κρατούσαμε καλά. Σε μια στιγμή είδα ένα Έλληνα Ταγματάρχη να φωνάζει και να διατάσσει τους στρατιώτες να προχωρήσουν άσχετα αφο θυσίες φτάνει να καταλάβουν την αρχιεπισκοπή. Τότε θεώρησα καθήκο-μου να τον εκτελέσω για να σώσω τους στρατιώτες που πήγαιναν σε σίγουρη σφαγή. Μετ' αφο ενισχύσεις και ήταν δύσκολη η παραμονη-μας στο τείχος. Πήγαμε στην αρχιεπισκοπή πήραμε αρκετο οπλισμο και πήγαμε στο Καϊμακλι. Εκεί χτυπήσαμε την καμπάνα και μαζεύτηκαμε αρκετος κόσμος και τους μοιράσαμε τα όπλα. Στήσαμε οδοφράγματα στους κεντρικούς δρόμους και κρατήσαμε το Καϊμακλι ελεύθε-

ρο 3 μέρες μετ' αφο την εκδήλωση του πραξικοπήματος. Στο οδοφράγμα του Πεντάδρομου ήρθε ο περιβόητος Ντάνος με βαρεία πολυβόλα και απειλούσε ότι θα ισοπέδωνε τη συνοικία. Ανταλλάξαμε πυρα και τότε πήρε τους στρατιώτες και φύγαμε. Την Τετάρτη όταν είδαμε πως οι άλλες επαρχίες παραδώθηκαν κρύψαμε τον οπλισμο-μας και κρυφτήκαμε σε διάφορα σπίτια. Αργότερα άρχισαν ομαδικές συλλήψεις και απειλούσαν τις οικογένειες -μας με εκτέλεση αν δεν παραδόνμαστε. Με σύλλαβαν στις 17 Ιούλη 1974. Στο ΓΕΕΦ 5 ανώτεροι στρατιωτικοι με χτυπούσαν συνέχεια και ένας Ταγματάρχης έσπασε δυο μπουκάλια στο πρόσωπο-μου. Με χτυπούσαν περίπου 4 ώρες. Αργότερα με μετάφεραν στις Κεντρικές φυλακές. Έμειναν εκεί μαζί με άλλους συντρόφους μέχρι την εισβολη των Τούρκων όπου μας έβγαλαν για να πάμε να πολεμήσουμε.

Μια μαθήτρια για τις επετείες του Ιούλη

Κάθε χρόνο τέτοια περίοδο ανανεώνεται η αγανάχτηση ενάντια στους υπεύθυνους της καταστροφής της Κύπρου και ξαναδίνονται υποσχέσεις για σύντομη λύση του κυπριακού προβλήματος και για επιστροφή των προσφύγων στα σπίτια τους. Αφο την άλλη καλείται η νεολαία τόσο αφο την εκκλησία όσο και αφο την δεξια κυβέρνηση να σταθεί στην πρωτοπορία του «αγώνα», που στην ουσία είναι ανύπαρχτα για ενίσχυση του κυπριακού.

Ξεχνώντας όμως συγχρόνως τα αγωνιστικά συνθήματα για την σωτηρία της Κύπρου, μας διδάσκουν στα σχολεία πως οι μαθητες πρέπει να μένουν έξω αφο τις πολιτικές καταστάσεις και τα κόμματα και να ασχολούνται μόνον με τα μαθήματα τους. Παράλληλα οποιαδήποτε αναφορά στα γεγονότα του 74 παραλείπεται εσκεμμένα ή παρουσιάζεται σαν μια ενέργεια αφο τους «κακούς» (δηλαδή τους πραξικοπηματίες) ενάντια στους «καλούς» (δηλαδή στο Μακάριο και στους οπαδους-του) ή ακόμα το πρόβλημα παρουσιάζεται σαν καθαρά αντιμακαριακή ενέργεια, ξεχνώντας πως η προδοσία ήταν προκαθορισμένη για να επιφέρει τη διχοτόμηση της Κύπρου. Το πιο τραγικό όμως είναι πως ούτε ιστορικά δεν αναλύονται τα γεγονότα του 74 ούτε γίνεται αναφορά στους πρωτεργάτες του εγκλήματος ενώ δεν γίνεται καμια ενημέρωση στις πολιτικές καταστάσεις που επικρατούν και την προηγούμενη του 74 κρίση που υπήρχε μετ' αφο φασιστών και δημοκρατικών. Συνήθως η ενημέρωση σταματα στις Συμφωνίες Ζυρίχης και στην εγκαθίδρυση της Δημοκρατίας στην Κυπρο το 1960.

Έτσι η πλειοψηφία των μαθητων της Κύπρου μένει απληροφόρητη πάνω στα πιο καίρια και σημαντικά θέματα που απασχολουν το λαο και προκαλουν οικονομική και πολιτική απάθεια. Οι μόνοι που γνωρίζουν λίγο καλύτερα τα πραγματ' αφοτα είναι αυτοι που έτυχε να ζήσουν τα γεγονότα αφο κοντα αλλά που σιγα-

σιγα σβήνονται αφο τη μνήμη τους μια και δεν υπάρχει τίποτα το συγκεκριμένο που να τους προβληματίζει καθημερινα πάνω στο θέμα.

Και μετ' αφο φτάνουμε στο σημείο να μιλούμε για την πολιτικοποίηση των μαθητων, την ώριμη νεολαία και τον ανθο της χώρας που θα την κρατήσει πίσω αφο κάθε ξεπεσμο και θα συνεχίσει την Ελληνική παράδοση. Μιλούμε για την νεολαία που θα συνεχίσει τον αγώνα για δίωξη των Τούρκων και αποκατάσταση της ειρήνης και ευημερίας στο νησι.

Καμια χειροπιαστή κίνηση όμως δε γίνεται τα σηνθήματα της δεξιάς παραμένουν συνθήματα και οι μαθητες (όσο και οι στρατιώτες) προωθούνται σε διαφορετικο είδους θέματα (όπως δισκοθήκες, χορους, πάρτυ, σφαιριστήρια και ωραία ρούχα) και συγχρόνως τους απαγορεύεται κάθε πολιτική δράση. Οι μαθητες, όσο και οι στρατιώτες απαγορεύεται να ανηκουν σε κόμματα ούτε καν να τα αναφέρουν στο χώρο του σχολείου ή του στρατου. Και επιπρόθετα κάθε χρόνο στις 15 του Ιούλη οι στρατιώτες κλειδώνονται στα στρατόπεδα και δεν μπορούν να λάβουν μέρος σε καμια πολιτική συγκέντρωση.

Ύστερα όμως έχουν το θράσος να μας καλουν να πολεμήσουμε για την πατρίδα και να τη σώσουμε αφο ξένους εισβολεις. Αλλά ακόμα και τώρα που η μισή πατρίδα μας βρίσκεται στα χέρια των Τούρκων αρνούνται να επιτρέψουν ανάμιξη των νέων στις πολιτικές ή κομματικές καταστάσεις και όταν γίνουμε 21 χρόνων μας καλουν να ψηφίσουμε νέα κυβέρνηση και να την υπερασπίσουμε αφο τους εχθρους.

Με λίγα λόγια ο ρόλος μας είναι να ψηφίζουμε να πολεμούμε και να σκοτωνόμαστε με αντάλλαγμα μια κυβέρνηση ξενοκίνητη που παίζει ρόλο μεσάζοντα ανάμεσα στις μεγάλες δυνάμεις και στις ιμπεριαλιστικές προθέσεις των άλλων χωρων.

Μ.Π
Μαθήτρια

ΕΝΑ ΑΝΤΙΛΑΪΚΟ ΙΔΡΥΜΑ

ΤΟ ΦΕΟΥΔΟ ΤΗΣ ΑΘΑΛΑΣΣΑΣ ΣΚΛΗΡΑΙΝΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Κάθε μέρα, κάθε λεπτό και στιγμή το αστικο φέουδο της Αθαλάσσης με την ψηλή κεραία και τους υποσταθμούς του απομυζα και την τελευταία σταγόνα νοημοσύνης από τη μάζα του πληθυσμού. Οι «εγκέφαλοι» της άρχουσας τάξης που χειρίζονται τους υπολογιστές της αφαιμαξης προβληματίζονται για τον τρόπο αποτελειώσης του θύματος τους.

Το ίδρυμα του Ρ.Ι.Κ είναι κι αυτο πιστούς πάτρωνες αντιλαϊκών συμφερόντων. Το κυριώτερο όπλο της Δεξιάς ήταν και παραμένει πρώτη η τηλεόραση και μετά το ραδιόφωνο. Γνωρίζει πολύ καλά η δεξιά πως αν λειτουργεί και ελεγχεί τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης είναι σαν να κρατά με τις κλωστές του Καραγιόζη τις πλάτες των ανθρώπων και να κατευθύνει τις αντιδράσεις και σκέψεις τους.

Από έρευνες ψυχολόγων αποδεικνύεται πως πρώτα από όλα η τηλεόραση αποχαιρώνει. Από αυτούς που ρωτήθηκαν απάντησαν περίπου έτσι:

- Βλέπουν τηλεόραση χωρίς να νοιάζονται για τα προγράμματα.

- Νιώθουν μαγνητισμένοι
- Αισθάνονται σα να βρίσκονται σε «κατάσταση φυτού».

- Παρακολουθούν τηλεόραση για να...νυστάξουν.

Αν λοιπόν αυτά συμβαίνουν σε παγκόσμια κλίμακα δεν είναι δυνατό να ξεφύγει το Ρ.Ι.Κ από τις ευθύνες που του προκαλεί η λειτουργία του σ' ένα χώρο και τόπο όπου επιβλήθηκε μια ξένη Κατοχή και υπάρχει η ανάγκη αποτίναξης της.

Αλλά δεν μπορούσε η δεξιά διακυβέρνηση να αφήσει αχρησιμοποίητο ένα από τα πιο σημαντικά όπλα της. Πρώτα-πρώτα έπρεπε να νουθετήσει την μη αμφισβήτηση των κατεστημένων και εφαρμόζει την λειτουργία της **τηλεόρασης-φυγής**. Αυτή η μέθοδος προσφέρει μια φτηνή διέξοδο στα καθημερινά σημαντικά προβλήματα κυρίως των εργαζομένων.

Μ' αυτή την μέθοδο οι υποτακτικοί επιστήμονες λειτουργοί των Μαζικών Μέσων Επικοινωνίας επιδιώκουν να φτιάξουν άτομα που να δραπέτευουν από τον πραγματικό κόσμο και ν' αναζητούν καταφύγιο σε κάποιους άλλους κόσμους, χωρίς προβλήματα, χωρίς έγνοιες και προπαντός δίχως σκέψη.

Έτσι η αρχουσα κατεστημένη κυβερνητική μηχανή δουλεύει για τους σκοπούς της χωρίς να διαφαίνεται πίσω από το βλακοκούτι. Έχει στα χέρια της ένα από τα πιο δυνατά ναρκωτικά διαρκείας και είναι αποφασισμένη να το χρησιμοποιήσει συνέχεια όλο και με περισσότερη δόση για να έχει όσο το δυνατό πιο δραστήρια αποτελέσματα έτσι που να μπορεί να νοιώθει σιγουριά για την παραμονή της σαν μόνη και αδιαμφισβήτητη εξουσία.

Από διάφορες στατιστι-

κές του Ρ.Ι.Κ μπορούμε να δούμε τα πιο κάτω στοιχεία. Από το 1974 μέχρι το 1980 κατά μέσο όρο έχουν μεταδοθεί. Για το ραδιόφωνο.

Επί συνόλου 40.179 ωρών. Επί τοις 100.
 Προγράμματα λόγου. 10.824 ώρες 26.90%
 Προγρ. Μουσικής. 23.261 ώρες 57.90%
 Προγρ. Μικτά. 6.089 ώρες 15.20%

Η πιο πάνω κατάσταση είναι διακριτικής μορφής ενώ υπάρχει και καταμερισμός κατά περιεχόμενο. Για το ραδιόφωνο.

Πληροφοριακά προγράμματα 5.199 ώρ. 13.10%
 Πολιτιστικά προγράμματα 6.754 ώρ. 16.90%
 Ψυχαγωγικά προγράμματα 22.994 ώρ. 57.90%
 Μικτά προγράμματα 5.103 ώρ. 12.70%

Για την τηλεόραση έχουμε τα πιο κάτω στοιχεία. Προγρ. εσωτερικής κατασκευής 4.134 ώρες ποσοστό 32.5%

Ξένα προγράμματα 7.638 ώρες ποσοστό 60.0%
 Διάφορα προγράμματα 948 ώρες ποσοστό 7.5%
 (Σ.Σ όλα τα στοιχεία βρίσκονται στις ετήσιες εκθέσεις του Ρ.Ι.Κ 1977 και 1979 και πάρθηκαν κατά μέσο όρο).

Μπορούμε λοιπόν να κάνουμε μια απλή διαπίστωση. Από το Ραδιόφωνο, την πιο σημαντική μερίδα εκπομπής περίπου 60% καταλαμβάνει η μετάδοση μουσικής. Μια τέτοια μουσική που μόνο κατά την περίοδο επετείων παραχωρεί την θέση της σε μια αγωνιστική μουσική ενώ κατά την διάρκεια του χρόνου ακούμε κάθε σαχλό ξενόφερτο «μιοούζικαλ». Τα προγράμματα λόγου (11% περίπου) όσον αφορά τις ειδήσεις καταλαβαίνει οποιοσδήποτε πως μεταδίδεται ότι περάσει από το φίλτρο και κόσκινο του «εγκάθετου εγκεφάλου» της άρχουσας τάξης. Πάρακαρα βλέπουμε πως κατά περιεχόμενο την πιο χαμηλή μετάδοση έχουν τα πληροφοριακά-πολιτιστικά και μικτά προγράμματα. Και πάλι εδώ ο αριθμός 57% ψυχαγωγίας μι-

λά μόνος του. (Ο λαός δεν έχει και τόσα προβλήματα έτσι ας το ριξουμε στη διασκέδαση).

Για την τηλεόραση η κατάσταση είναι πιο ανησυχητική και επικύνδινη. Τα ξένα προγράμματα συμπληρώνουν το ποσοστό 60% ενώ τα δικα μας γύρω στο 32%. Τώρα τη σχέση μπορεί να έχουν τα ξένα αυτά κατασκευάσματα που σερβίρει το Ρ.Ι.Κ, μόνο η δεξιά μπορεί να ξέρει. Και ξέρει πολύ καλά μάλιστα πως, αν δίπλα στους Άγγελους, τους Ορίζοντες και οτιδήποτε άλλο υπόπροϊον τοποθετήσεις και καμια φορά ένα ξεχασμένο «Δεν ξεχνώ» δεν χάθηκε η...εξουσία.

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

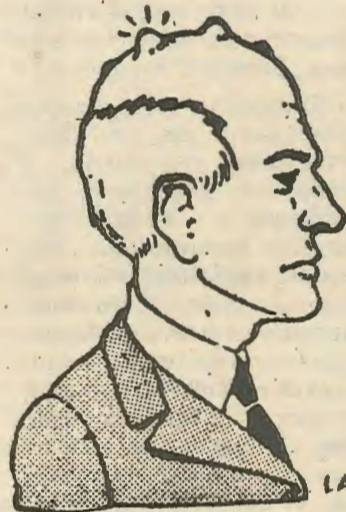
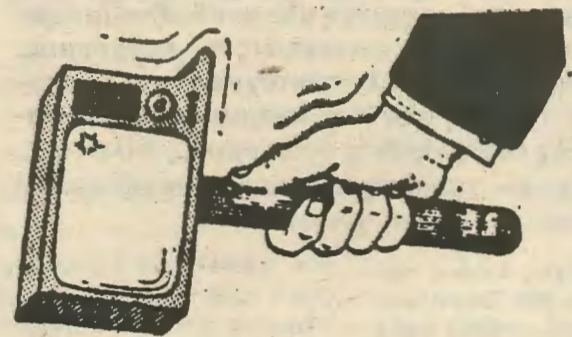
Αλλά ας πάμε στα...άδύτα του Ρ.Ι.Κ που βρίσκεται ο Νόμος περί ραδιοφωνίας. 19 (3). «Το Ίδρυμα θα τηρεί πάντοτε σωστή ισορροπία στην καταχώρηση χρόνου μετάδοσης ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα». Η υποκρυσία του νόμου στην αποκορύφωση της. Ενώ η Δεξιά λειτουργεί και ελέγχει τα Μ.Μ.Ε κόπτεται για ισορροπίες που δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστούν μια και η ίδια βομβαρδίζει συνέχεια με ότι θέλει τον λαό.

Γράφει ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ του Ρ.Ι.Κ.

(α) Αι ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί υπηρεσίες έχουν διδακτικό και πολιτιστικό χαρακτήρα τόσο στον πληροφοριακό τομέα όσο και στον ψυχαγωγικό, θεωρούνται δε ότι λειτουργούν χάριν της δημόσιας ωφέλειας. Η εμπορική εκμετάλλευση των υπηρεσιών τούτων θα επιτρέπεται μόνον εφ' όσον δεν συγκρούεται προς τα άνω.»

Υπάρχει άραγε εμπορική εκμετάλλευση που να μην συγκρούεται με την δημόσια ωφέλεια όταν επιτρέπεται από ένα όργανο της Δεξιάς; (β) Ο όρος «διαφήμισης» σημαίνει οιαδήποτε ύλη η οποία εντάσσεται εις τας εκπομπάς του ιδρύματος επί πληρωμή.» (γ) Ολοι αι διαφημιστικοί εκπομπάι από του Ραδιοφώνου και της Τηλεοράσεως, πρέπει να είναι νόμιμοι, τίμιοι και αίσθητοι, αληθείς και ευπρεπείς και να μην περιέχουν υπερβολικούς ισχυρισμούς.»

Ωστε για το ίδρυμα ο όρος «διαφήμισης» σημαίνει ύλη επί πληρωμή και ότι αυτή η ύλη πρέπει να είναι τίμια, καλαίσθητη, αληθινή κ.λ.π. Έτσι αν οι μητέρες βρίσκονται σε δίλημμα πιο γάλα είναι καλύτερο για τα μωρά τους, αν οι εργαζόμενοι στο δίλημμα με πιο αναψυκτικό θα ξεδιψάσουν, οι νέοι πιο «Τζιν» είναι περισσότερο αμερικάνικο για να φορέσουν και οι νέες πιο αποσημητικό μυρίζει πιο δυνατά ή πιο απαλά, όλα αυτά είναι αθώα και τίμια μόνο που τρέφουν τον ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΣΜΟ που φτιάχνει άλλους

ΙΑΚΩΒΟΥ

πιο πλούσιους κι' άλλους (τους περισσότερους) πιο φτωχούς.

Ας πάρουμε ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Η διαφήμιση ασχολείται με μια ταινία όπου ένα σμήνος από μέλισσες απειλεί να καταστρέψει πολιτείες ολόκληρες! Το να προκαλείς την περιέργεια είναι τόσο «αθώο» όσο είναι να παίρνεις τα χρήματα από αυτούς που κοροϊδεύονται μπροστά στην οθόνη...

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ.

(α) «Δεν επιτρέπεται η μετάδοση οιασδήποτε διαφήμισης, η οποία ενθαρρύνει τα παιδιά να εισέρχονται εις άγνωστους τόπους ή να συνομιλούν με άγνωστους εν τη προσπάθεια των να συλλέξουν δελτία, περιτυλίγματα, δελτάρια κ.λ.π.»

Έτσι μεταδίδει προγράμματα που ωθούν τα παιδιά να κάνουν τους βιονικούς με αποτέλεσμα να σκοτωθούν ή να κτυπήσουν. (β) «Ουδεμία διαφήμιση επιτρέπεται να υπομονεύσει την εξουσία των ενηλίκων η να υποτιμά τον νόμον και την τάξιν.»

Εδώ λοιπόν συγκεντρώνεται ολόκληρη η φιλοσοφία της άρχουσας τάξης και των υποτακτικών της. Στις δύο αυτές γραμμές ολόκληρο το νόημα της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Ενήλικες μπορεί να μην είναι μόνο οι μεγάλοι αλλά και οι ακόμα μεγαλύτεροι. Η ολιγαρχία και η κυβέρνηση της Δεξιάς. Γι' αυτό λοιπόν φτιάχνουμε νόμους στα μετρα μας κι' αν μπορείτε αλλάξετε τους...

ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ

Δύο επέτειοι κατά την αστική ορολογία βρίσκονται μπροστά μας. Θα βάλουμε λι-

γο Θεοδωράκη κι' όλα θα περάσουν. Μ' αυτό τον τρόπο η Δεξιά φορεί το μανδύα του δημοκράτη που της δάνεισαν άλλοι, απλώς και μόνο για να διαφυλάξουν την πολυθρόνα και την ύπαρξη τους.

Αυτες τις μέρες οι εργαζόμενοι είναι σωστο να προβληματιστούν στο πόσα χρόνια ακόμα θ ακούμε τα ίδια και τα ίδια. Πόσα χρόνια θα μιλούν εκ μέρους μας αλλά εναντίον μας; Μια 15η Ιουλίου δεν είναι μια επετειακή εκπομπή ενός αντιλαϊκού Ιδρύματος αλλά καθημερινός φάρος και υπόμνηση για νέους αγώνες που θα φέρουν τις δυνάμεις που καταπιέζονται σήμερα από λογής λογής κατεστημένα και συμφέροντα στο προσκήνιο μιας καθημερινής πάλης που μοναδικό σκοπό έχει να προστατέψει τα δικαιώματα και συμφέροντα όλου του εργαζόμενου λαού που σήμερα θυσιάζονται στο βωμό της συνύπαρξης των δυνάμεων της αριστερας με μια έξυπνη και βαφτισμένη από κάποιους δημοκρατική δεξιά.

Όταν το Ρ.Ι.Κ μας κοροϊδεύει και πάλι επί ευκαιρία των δυο εισβολών τότε δεν έχουμε παρα να σφίξουμε τις γροθιές και να τριξουμε τα δόντια σε κάθε ένα που αμφισβητεί με τον ένα ή τον άλλο τρόπο την δυνατότητα του λαού να πάρει την τύχη στα χέρια του.

Γ. ΤΖΙΒΑΣ

(Σημείωση) Ο Δώρος Λοΐζου έλεγε πως οι νόμοι θεσπίζονται για να υπηρετούν τους ανθρώπους κι' όχι οι άνθρωποι τους νόμους. Το σύστημα φρόντισε να τον δολοφονήσει. Άλλους δολοφονεί με σφαίρες κι' άλλους με ραδιοκύματα ή εκπομπές τηλεοράσεως.

ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΦΕΣΗ

Λίγοι είναι εκείνοι που σήμερα αμφισβητούν πως ο τόπος διανύει μια σοβαρή οικονομική ύφεση με σοβαρές συνέπειες για το άμεσο μέλλον. Η οικονομία - δεμένη και εξαρτημένη από τον διεθνή μπερ-αλισμό - υφίσταται τις επιπτώσεις της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, αλλά ταυτόχρονα και τ' αποτελέσματα της λογικής του κυπριακού καπιταλισμού και της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής.

Τα βασικά χαρακτηριστικά της οικονομικής ύφεσης είναι πολλά και γνωστά:

Η συνεχής άνοδος των τιμών είναι ένα φαινόμενο που ανησυχητικά σοβαρά τους φραζομένους και κάθε νοικοκύρη που βλέπει πως καθημερινά ο οικογενειακός προϋπολογισμός δεν μπορεί να καλύπτει τις βασικές ανάγκες.

Οι πηγές του πληθωρισμού είναι αρκετές. Πρώτος παράγοντας είναι ο εισαγόμενος πληθωρισμός αν και δεν είναι ο μοναδικός. Ο δεύτερος σημαντικός λόγος είναι η πολιτική των επιχειρήσεων, που συνηθισμένες στα μεγάλα ποσοστά κέρδους που πραγματοποιούσαν αμέσως μετά την εισβολή, δεν είναι διατεθειμένες να δεχτούν μειώσεις και ανεβάζουν τις τιμές σε μια προσπάθεια να διατηρήσουν τους παλιούς «καλούς καιρούς».

Μεγάλη ώθηση στον πληθωρισμό δίνουν και τα μεγάλα κυβερνητικά ελλείμματα και οι σπατάλες που γίνονται σε μη παραγωγικά έργα. Η κρίση στο συνεργατισμό φανέρωσε, ακριβώς, μια μεγάλη πληγή στην οικονομία του τόπου και αποκάλυψε άχρηστες δαπάνες εκατομμυρίων λιρών, που

σαν αποτέλεσμα είχαν την άδικη εξαγωγή ξένου συναλλάγματος και την πληθωριστική χρηματοδότηση.

Οι κυπριακές εξαγωγές επηρεάστηκαν αρνητικά από τρεις βασικούς παράγοντες:

Στηριγμένη στα χαμηλά μεροκάματα και την καθυστερημένη τεχνολογία, η κυπριακή παραγωγή δεν μπόρεσε να ανταμείψει στο μεγάλο συναγωνισμό στις αγορές της Μέσης Ανατολής και αλλού, μέσα σε ένα κλίμα αυξημένου διεθνούς οικονομικού ανταγωνισμού. Φυσιολογικά ο πληθωρισμός και η άνοδος στις τιμές των πρώτων υλών έκανε την εξαγωγική προσπάθεια πιο δύσκολη. Η αποτυχία της κυβέρνησης στις διαπραγματεύσεις της με την ΕΟΚ, αρχίζει τώρα να διαλύει τις αυταπάτες, αλλά δεν ζημιώνει λιγότερο την οικονομία.

Σαν αποτέλεσμα των μειωμένων εξαγωγών αλλά και των ασχημών προοπτικών που διαφαίνονται, παρουσιάζεται μια σημαντική κάμψη στις παραγωγικές επενδύσεις. Τα κυβερνητικά ελλείμματα με την συνεπακόλουθη αύξηση στην προ-

σοφία του χρήματος δεν είναι πια κίνητρο για νέες επενδύσεις.

Ο διεθνής πληθωρισμός αλλά και η αυξημένη εσωτερική ζήτηση δημιουργούν μια μεγάλη διόγκωση στις εισαγωγές. Το ισοζύγιο πληρωμών πλήττεται και από τη μείωση του τουριστικού ρεύματος που είναι σύμπτωμα της οικονομικής κρίσης στις μητροπόλεις αλλά και συνέπεια της ανόδου των τιμών στην Κύπρο.

Το χάσμα στο ισοζύγιο πληρωμών αυξάνεται χωρίς η κυβέρνηση να είναι σε θέση να εφαρμόσει μέτρα για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Όπως πολλές φορές τονίστηκε στην εφημερίδα μας και αλλού η διάρθρωση της παραγωγής δεν είναι καθόλου αποτελεσματική. Βασίζεται στα φτηνά εργατικά χέρια και τη καθυστερημένη τεχνολογία. Το μέγεθος των μονάδων είναι τόσο μικρό που δύσκολα αντέχουν στο συναγωνισμό και τις πρώτες δυσκολίες. Από την άλλη υπάρχει ο ολιγοπωλιακός ή μονοπωλιακός τομέας της οικονομίας που είναι σε θέση να εξάγει συνεχώς διάφορες οικονομικές παραχωρήσεις από το κράτος. Φυσικά και τούτες οι μονάδες έχουν επηρεαστεί από τη διεθνή οικονομική κρίση.

Γενικότερα η οικονομία διαθέτει ένα μεγάλο παρασιτικό τομέα που είναι απόρροια του εξαρτημένου χαρακτήρα της κυπριακής οικονομίας και της οικονομικής

πολιτικής του κράτους. Ο τουρισμός δημιούργησε ένα μεγάλο αριθμό ατόμων που ζουν από τον τομέα των υπηρεσιών, φαινόμενο που ενισχύεται και από την παρουσία ξένων στρατών.

Εξ άλλου ο υπερτροφικός και συνεχώς πιο αναποτελεσματικός κρατικός μηχανισμός παρουσιάζει ολοένα και πιο μεγάλο δυσβάσταχτο βάρος για την οικονομική του τόπου.

Επιπρόσθετα η κυβερνητική πολιτική που αποσκοπεί στην δημετακομιστική Κύπρο σαν διαμετακομιστικού κέντρου εμπορίου αυξάνει την τάση προς τον παρασιτισμό.

Με λίγα λόγια συντηρείται ένας παρασιτικός τομέας που με το άνοιγμα της οικονομικής κρίσης αντιμετωπίζει άμεσα ένα άμεσο κίνδυνο για αποδιάρθρωση με ευρύτερες συνέπειες για την οικονομία του τόπου.

Πρόσφατα η κυβερνητική πολιτική κατευθύνθηκε προς γενικά περιοριστικά μέτρα.

Σαν πιο αποτελεσματικό μέτρο κρίθηκε ο περιορισμός των τραπεζικών πιστώσεων. Τούτο αποσκοπούσε στον περιορισμό των εισαγωγών και της ζήτησης, γενικά, για να ανακοπεί ο υψώμος των τιμών.

Φυσικά το μέτρο τούτο δεν παρουσιάζει αποτελέσματα. Οι τράπεζες εξακολουθούν να χρηματοδοτούν τις εισαγωγές, γιατί θεωρούν τη δραστηριότητα τούτη επικερδή. Ετσι προτιμούν να πε-

ρικόπτουν πιστώσεις στους παραγωγικούς τομείς τους οποίους κρίνουν πιο αβέβαιους.

Ο άλλος στόχος της κυβερνητικής πολιτικής είναι το πάγωμα των μισθών, που συγκαλύπτεται κάτω από την ανάγκη να μειωθεί ο «ευδαιμόνισμος» η την ανάγκη να γίνουν θυσίες από όλους.

Οι προοπτικές είναι, όμως, σαφείς. Το οικοδόμημα βρίσκεται σε αδιέξοδο. Καμία κυβερνητική πολιτική δεν μπορεί να θεραπεύσει την κρίση. Και ούτε είναι πια έτοιμοι οι εργαζόμενοι για παραπάνω μονομερείς θυσίες.

Σύντομα τα πράματα θα γίνουν χειρότερα. Ο πληθωρισμός θα συνεχίσει να καλπάζει. Και καθόλου δεν αποκλείεται να εμφανιστεί σύντομα ξανα και ανεργία.

Η λύση βρίσκεται αλλού. Σε ένα πρόγραμμα ριζικών αλλαγών που θα σαρώσει τα συμφέροντα μιας τάξης ανθρώπων που δεν αφήνουν τον τόπο να προχωρήσει σωστά. Οι οικονομικές συνθήκες ωριμάζουν για να πάρουν οι εργαζόμενοι την τύχη τους στα χέρια τους.

συνέχεια από σελ. 5

6) Απαιτούμε πραγματοποίηση της κάθαρσης, την τιμωρία των πραγματικών ενόχων και άνοιγμα του φακέλλου της Κύπρου

7) Καλούμε όλους τους Κυπρίους φοιτητές να αναπτύξουν πνεύμα συνεργασίας με τους Τ/Κ συναδέλφους τους, με κοινό στόχο τον αγώνα ενάντια στην κατοχή και την εκμετάλλευση.

Πιστεύουμε ότι μόνο με επικεφαλής την εργατική τάξη και τους φτωχούς αγρότες μπορεί να δημιουργηθεί πραγματικό αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο.

ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΑ

Στη Γενική Συνέλευση της ΟΕΛΜΕΚ (επαρχία Λευκωσίας) ο εκπρόσωπος της Αλλαγής (που είναι η ακροδεξιά συντηρητική παράταξη των καθηγητών) μίλησε για τη μείωση του κύρους των καθηγητών εξ αιτίας των καινούργιων αφεντικών που δημιουργούνται για τους καθηγητές και σαν χαρακτηριστικό παράδειγμα ανέφερε τη δημιουργία των μαθητικών συμβουλίων, που περιορίζουν την εξουσία των καθηγητών και μειώνουν το κύρος τους.

Αυτο προκάλεσε αντίδραση από τους προοδευτικούς καθηγητές.

Χαρακτηριστικά ένας εκπαιδευτικός έγραψε στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» (Πέμπτη 26 Ιουνίου 1980) απαντώντας στην «Αλλαγή».

Να μερικά σημεία της απάντησης:

«Θαυμάστε λοιπόν αντιδημοκρατική συνείδηση μιας παράταξης καθηγητών στο τέλος του 20ου αιώνα.

Γιατί εκείνο που ζητά ο κ. Μήνας (σημ. ο εκπρόσωπος της «Αλλαγής») για να αυξηθεί το κύρος των καθηγητών είναι σαδιστικά, να μειώσει το κύρος των μαθητών και αντιδημοκρατικά να περιορίσει τα δικαιώματά τους, λειτουργώντας η σκέψη του μέσα

στην ανταγωνιστική σχέση καθηγητή-μαθητή, που δημιουργεί το εκπαιδευτικό σύστημα του κατεστημένου.

Στον κ. Γυμνασιάρχη και την «Αλλαγή» οι δημοκράτες προοδευτικοί καθηγητές έχουν να απαντήσουν αυτά τα λίγα:

Εμείς αγωνιζόμαστε για το κύρος και την καλώς νοουμένη αξιοπρέπεια του καθηγητή, όχι μειώνοντας και καταπιέζοντας τους μαθητές. Δεν βλέπουμε τη δική μας άνοδο στη κάθοδο των άλλων και συγκεκριμένα των μαθητών. Πιστεύουμε στην αυτενέργεια και εξύψωση των μαθητών στην ενίσχυση των δικαιωμάτων και της πρωτοβουλίας τους.

Στις άλλες χώρες όχι μόνον υπάρχουν μαθητικά συμβούλια αλλά και ελεύθερος μαθητικός συνδικαλισμός, συνδιοίκηση μαθητών φοιτητών και καθηγητών στα Πανεπιστήμια κλπ. Και δεν μιλάνε για μείωση του κύρους των καθηγητών επειδή υπάρχουν αυτά.

Η αύξηση του κύρους των καθηγητών δεν λειτουργεί αρνητικά ως προς τις άλλες ομάδες που υπάρχουν μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα. Η αύξηση του κύρους των καθηγητών έχει δική της πορεία.

Όμως η «Αλλαγή» έχει άλ-

λη μεσαιωνική νοοτροπία. (Αλλαγές, αλλαγές, και άλλα ηχηρά παρόμοια, οι συνάδελφοι της ομώνυμης παράταξης πλην όμως λειτουργούν ως σωσίβιο του κάθε κατεστημένου όντας η απόκρημα - του - βλέπε περίπτωση ΣΤΕΛΜΕΚ, δηλώσεις του κ. Μήνας που σχολιάζουμε κλπ, κλπ).

Στην εξέλιξη του σχολείου, γίνεται αναφορά στο πως ο καθηγητής ανεβάζει το κύρος - του έξω από την ανταγωνιστική σχέση καθηγητή-μαθητή.

Συμφωνούμε και μεις ότι ο καθηγητικός κόσμος ανεβάζει το κύρος - του με αγώνες ενάντια στους καταπιεστικούς και μειωτικούς κανονισμούς που υπάρχουν στο εκπαιδευτικό - μας σύστημα για έλεγχο και αστυνόμευση των καθηγητών με αγώνες για προβολή του πνευματικού έργου των καθηγητών (χαρακτηριστικά αναφέρθηκε η περίπτωση πολλών καθηγητών που έχουν ανέκδοτη δουλειά από ποίηση, πεζογραφία, δοκίμιο, έρευνες και επιστημονικές μελέτες λόγω οικονομικών δυσκολιών), με αγώνες για την οικονομική και επαγγελματική βελτίωση του καθηγητικού κόσμου. Επίσης με τη συμμετοχή του καθηγητικού κόσμου στους κοινωνικούς αγώνες ενάντια στην εκμετάλλευση για κοινωνική δικαιοσύνη και στους αντιιμπερια-

λιστικούς και αντιφασιστικούς αγώνες του λαού - μας.

Η υπόθεση αυτή της διαμάχης και της διαφοράς δύο ομάδων καθηγητών πάνω σε ένα θέμα ξαναφέρνει σε μας το πρόβλημα της κοινωνικής πάλης και της επίδρασης - της στο σχολείο.

Σήμερα το σχολείο δεν είναι όπως το περασμένο αιώνα, που ήταν απόλυτα ελεγχόμενο από το κράτος της αστικής τάξης.

Ο καθηγητικός κόσμος τότε ήταν μερικές δεκάδες άτομα που είχαν πλήρως απομοιώσει και ταυτισθεί με τις απόψεις της αστικής τάξης.

Οι μαθητές ήταν μερικές εκατοντάδες και ήταν συνήθως τα παιδιά της αστικής τάξης.

Το σχολείο σήμερα έχει διευρυνθεί (καθηγητές και μαθητόκοσμος) και από τους αγώνες των πλατιών λαϊκών μικροαστικών στρωμάτων για κοινωνική άνοδο και από την ανάγκη της αστικής τάξης να ανεβάσει το επίπεδο των στελεχών της παραγωγής. Η ουσία είναι ότι το σχολείο διευρύνθηκε. Άρα αντανακλά τις κοινωνικές ταξικές συγκρούσεις της κοινωνίας όπου λειτουργεί. Τα διάφορα ιδεολογικά ρεύματα μεταφέρονται σε αυτό.

Το σχολείο γίνεται χώρος σύγκρουσης (κύτταρο το άρθρο του

Π.Π. μαθητή στην Σοσιαλιστική Εκφραση αρ. φύλλων 83-84 «Κυπριακό Σχολείο και Ιδεολογία»).

Για την αστική τάξη δεν είναι εύκολο πια να ελέγξει το διδακτικό προσωπικό και την ιδεολογία των μαθητών των σχολείων αφού τουλάχιστον οι μαθητές έχουν σχεδόν σχέση ταυτότητας με τους πολίτες της χώρας που είναι στην ηλικία της Εφηβείας. Όλοι όσοι είναι μεταξύ 12-18 χρόνων στη Κυπριακή κοινωνία είναι στα σχολεία μαθητές που φυσικά η συντριπτική - τους πλειοψηφία προέρχεται από οικογένειες εργαζομένων. Γι' αυτό και επιβάλλεται η συσπείρωση των προχωρημένων μαθητών και καθηγητών που ξεπερνώντας τη ψεύτικη αντίθεση που βάζει το εκπαιδευτικό σύστημα (την αντίθεση δηλαδή μαθητή-καθηγητή) να αγωνιστούν για ένα καινούργιο πνεύμα κατάκτησης της γνώσης για το περιβάλλον και τη κοινωνία έξω από τις ιεραρχίες του εκπαιδευτικού συστήματος και τις ξεπερασμένες μεθόδους - τους.

Όπως γράφτηκε πιο πάνω ένα βασικό πρόβλημα είναι η αντίθεση μαθητή-καθηγητή. Το εκπαιδευτικό - μας σύστημα αναπαράγει συνεχώς αυτή την αντίθεση. Η αστική τάξη, μας χωρίζει σε γέροντες και νέους, γυναίκες και άντρες, μαθητές - καθηγητές κλπ.

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο η «Σ.Ε.» με αφορμή την χρεωκοπία των συνομιλιών έβαλε για άλλη μια φορά τη βασική θέση της πάνω στο «εθνικό» θέμα: ότι η μοναδική διέξοδος βρίσκεται στο κοινό αγώνα Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων και ότι μόνο ο αγώνας για μια σοσιαλιστική Κύπρο μπορεί να ενώσει την εργατική τάξη και να λύσει το εθνικό πρόβλημα.

Αυτή η θέση ενόχλησε τη «Χαραυγή» που σε Κυριακάτικο σχόλιο-της προσπάθησε να την παρουσιάσει σαν μια ανεύθυνη τυχοδιωχτική τοποθέτηση που παραβλέπει την αντικειμενική πραγματικότητα και βρίσκεται έξω από το ιστορικό στάδιο που διέρχεται ο αγώνας της εργατικής τάξης. Έτσι αφού φραστικά δέχεται ότι ο σοσιαλισμός θα λύσει «τελικά» το πρόβλημα μεταθέτει αυτή τη λύση σ' ένα μεταγενέστερο «στάδιο» αφού πρώτα περάσουμε το «σημερινό στάδιο» που είναι το στάδιο του αγώνα για την απελευθέρωση.

Η θέση των «σταδίων» δεν είναι ανακάλυψη της «Χαραυγής». Έχει βαθειά τις ρίζες της στην φεουδαρχική παρερμηνεία της Μαρξιστικής ανάλυσης. Ο αγώνας ενάντια σ' αυτή τη παρερμηνεία ήταν το επίκεντρο του αγώνα του Λένιν το 1917 όχι μόνο ενάντια στους Μενσεβίκους και τους Σοσιαλεπαναστάτες αλλά και ενάντια στο ίδιο-του το κόμμα. Παρα την καθαρή τοποθέτηση του Λένιν αμέσως μετά την επανάσταση του Φεβράρη («Γράμματα από μακριά») το Μπολσεβίκικο κόμμα υποστήριξε μαζί με τους Μενσεβίκους και τους Σοσιαλεπαναστάτες την προσωρινή κυβέρνηση που απαρτιζόταν από φιλελεύθερους αστούς πολιτικούς, γιατί το «στάδιο» που περνούσε η Ρωσία ήταν το «στάδιο της αστικοδημοκρατικής επανάστασης». Θάπρεπε λοιπόν να δοθεί η εξουσία στους αστούς για να μπορέσει «αργότερα» η εργατική τάξη ν' αγωνιστεί για το σοσιαλισμό.

Όταν ο Λένιν επέστρεψε στη Ρωσία οι απόψεις του, που απέρριπταν αυτή τη θέση, βρέθηκαν στη μειοψηφία μέσα στην Κ.Ε. και όταν δημοσιεύτηκαν στην Πράβδα συνοδεύονταν από την σημείωση πως ήταν προσωπικές του απόψεις και όχι απόψεις του κόμματος. Μερικές βδομάδες αργότερα, στο συνέδριο του Απρίλη υιοθετήθηκαν από το κόμμα και έγιναν γνωστές σαν «οι θέσεις του Απρίλη», για να οδηγήσουν τον Οχτώβρη στην κατάληψη της εξουσίας από τους Μπολσεβίκους.

Αν αναφέραμε τα πιο πάνω δεν είναι για να ριξουμε την ευθύνη της δικής μας τοποθέτησης στα γραφτά του Λένιν, ούτε για να πούμε πως «αφού το είπε ο Λένιν...» Το αναφέραμε για να δείξουμε πως το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε σήμερα δεν είναι καινούργιο και δεν αποτελεί ειδικό φαινόμενο της σημερινής πραγματικότητας. Αντίθετα έχει συζητηθεί σε

μεγάλη έκταση και έχει χωρίσει σε άπειρες περιπτώσεις το κίνημα σε σοσιαλ-πατριώτες-ρεφορμιστές και διεθνιστές-επαναστάτες.

Η βασική Μαρξιστική θέση από την οποία ξεκινούμε είναι ότι κάθε κοινωνικό σύστημα δεν μπορεί ν' ανατραπεί αν δεν εξαντλήσει όλες τις δυνατότητες ανάπτυξης του. Στις ανεπτυγμένες χώρες της δυτικής Ευρώπης ο καπιταλισμός έπαιξε ένα μακροχρόνιο προοδευτικό ρόλο και οι απόπειρες του εργατικού κινήματος για την ανατροπή του τον περασμένο αιώνα ήταν καταδικασμένες ν' αποτύχουν. (Επαναστάσεις του 1848, Παρισινή Κομμούνια κλπ). Η ιστορική καταδίκη αυτών των προσπαθειών βρίσκεται στο γεγονός ότι ο Καπιταλισμός ήταν ακόμα σε θέση να βοηθήσει την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων, ήταν σε θέση να σπρώξει την κοινωνία μπροστά, όσο άδικα κι αν μεταχειριζόταν το νεαρό προλεταριάτο.

Το πρόβλημα στη Ρωσία το 1917 παρουσιάζονταν από την αρνητική του πλευρά: Οι συνθήκες ανάπτυξης των μέσων παραγωγής δεν ήταν ευνοϊκές για το χτίσιμο της σοσιαλιστικής κοινωνίας. Όμως η αστική τάξη ήταν ήδη ξεφλημένη πριν ακόμα καταλάβει την πολιτική εξουσία. Η αναίμικη της ανάπτυξη που βασίστηκε στη συνεργασία της με τους σιφλικάδες και την ευρωπαϊκή γραφειοκρατία την έκανε ανίκανη να συγκρουστεί με την φεουδαρχική αντίδραση και τους ιμπεριαλιστές. Το βάρος της αστικοδημοκρατικής επανάστασης έπεφτε στους ώμους του Ρώσικου προλεταριάτου που θα αναγκάζονταν πολύ σύντομα να πάρει τολμηρά σοσιαλιστικά μέτρα (εθνικοποιήσεις, εργατική πολιτοφυλακή κλπ) για να προστατέψει την επανάσταση.

Στην Κύπρο, σαράντα χρόνια αργότερα, η εξουσία πέρασε στα χέρια των αστών μέσα από μια καρικατούρα αστικοδημοκρατικής επανάστασης, τον αγώνα του 55-59. Η εξουσία των αστών πολύ σύντομα εξάντλησε τις δυνατότητες της για να καταλήξει τελικά στην τραγωδία του 74. Από την ημέρα του πραξικοπήματος και της εισβολής ο καπιταλισμός στην Κύπρο έγινε ένας αναχρονισμός, ένα μεγαλοπρεπές μνημείο για την ανικανότητα των κεφαλαιοκρατών να σπρώξουν μπροστά την Κυπριακή κοινωνία. Ακριβώς αυτή η αδυναμία τους βρίσκεται στη ρίζα της πολιτικής των συνεχών υ-

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η «ΧΑΡΑΥΓΗ»

ποχωρήσεων στην κλίκα του Ντεκτας και τους ιμπεριαλιστές.

Πάνω σε εθνική βάση το Κυπριακό πρόβλημα μπορεί να λυθεί με ένα από τους δυο τρόπους: ή θα δεχτούμε την πλήρη κυριαρχία μιας «εθνικής» αστικής τάξης (και αυτή θα είναι κατα πάσα πιθανότητα οι πάτρωνες του Ντεκτας) ή θα δεχτούμε την οριστική διχοτόμηση κάτω από τους άρους του Ντεκτας. Κάτι τέτοιο ακόμα και οι Ελληνοκύπριοι κεφαλαιοκράτες το βρίσκουν δύσκολο να χωνέψουν και είναι καταδικασμένοι να το πλησιάζουν συνεχώς με σταδιακές υποχωρήσεις. Στο τέλος ωστόσο δεν θάχουν άλλη εκλογή.

Αυτή η αδυναμία των καπιταλιστών να λύσουν το εθνικό πρόβλημα είναι το κυριάρχο στοιχείο της ιστορικής καταδίκης του καπιταλισμού στην Κύπρο σήμερα. Το εθνικό πρόβλημα μπορεί μόνο να λυθεί πάνω σε ταξική βάση. Τώρα πια δεν μιλούμε απλά στο επίπεδο μιας θεωρητικής ανάλυσης μα στηρίζουμε αυτή την ανάλυση στη σκληρή πραγματικότητα της Κυπριακής εμπειρίας. Το τελευταίο φιάσκο των ενδοκυπριακών συνομιλιών έχει επιβεβαιώσει με τον πιο δραματικό τρόπο την πιο πάνω ανάλυση. Μιλούμε για μια πρακτική διέξοδο μέσα από το χάος των αυταπατών και των απογοητεύσεων.

Η «Χαραυγή» αρέσκειται στο να συγχίξει τις υποχωρήσεις προς τον Ντεκτας με καλή θέληση προς τους Τουρκοκύπριους. Αντι ν' αναγνωρίσει τη σοβαρότητα της αντίδρασης των Τουρκοκυπριακών μαζών ενάντια στους καταπιεστές της, αντι να την θεωρήσει σαν κάτι απόλυτα συμμαχικό και να ταυτιστεί με τον αγώνα της περιορίζεται στο να την χρησιμοποιεί σαν ένα ακόμα όπλο στην «εθνική» διαμάχη. Αναζητεί συμμάχους όχι ανάμεσα στο Τουρκοκυπριακό προλεταριάτο αλλά μέσα στους Ελληνοκύπριους κεφαλαιοκράτες. Πάνω σ' αυτή τη βάση ασφαλώς το «ισοζύγιο δυνάμεων είναι εναντίον μας». Αν όμως σαν σύμμαχους δεν βλέπαμε μια αναίμικη ομάδα της «πατριωτικής δεξιάς» μα τις καταπιεσμένες μάζες των Τουρκοκυπρίων, ακόμα και των Τούρκων, εργαζομένων τα πράγματα θάπαيران διαφορετική όψη.

Το κλειδί σ' αυτή την ιστορία βρίσκεται ασφα-

λως στο πως κερδίζουμε την εμπιστοσύνη και τη συμμαχία της Τουρκοκυπριακής εργατικής τάξης. Και είναι ασφαλώς ανόητο να περιμένουμε πως μια δεξιά κυβέρνηση, που καταπιέζει ακόμα και τους ελληνοκύπριους εργάτες, μπορεί να πετύχει κάτι τέτοιο. Το βάρος αυτής της ευθύνης πέφτει αποκλειστικά στους ώμους της Κυπριακής αριστεράς, που μόνο τότε μπορεί να ελπίζει σε επιτυχία αν πρώτα η ίδια δείξει έμπραχτα πως είναι αποφασισμένη να αντισταθεί αποτελεσματικά στην οικονομική καταπίεση και την φασιστική βία.

Δεν είμαστε φυσικά αφέλειες για να πιστεύουμε πως μπορούμε να φέρουμε σε πέρας ένα τέτοιο ιστορικό καθήκον μέσα σε μερικές βδομάδες ή μήνες, ή πως αρκεί να σηκώσουμε την κόκκινη σημαία για να μας ακολουθήσει η τουρκοκυπριακή εργατική τάξη. Αυτό όμως που επιβάλλεται σήμερα είναι να μπουν οι βάσεις για ένα αγώνα που θα μπορέσει σε κάποιο στάδιο να κερδίσει τις Τουρκοκυπριακές

εργατικές μάζες στην κοινή προσπάθεια για την εξάλειψη της εκμετάλλευσης. Σ' ένα αγώνα για μια Κύπρο λεύτερη, σοσιαλιστική.

Αξίζει να τελειώσουμε μ' ένα ακόμα απόσπασμα από τον Λένιν του 17:

«Οι Σοσιαλεπαναστάτες και οι Μενσεβίκοι μας προσεγγίζουν το θέμα του Σοσιαλισμού μ' ένα δογματικό τρόπο, που τη θέση του δόγματος που το αποστήθισαν μα το κατάλαβαν φτωχά. Παρουσιάζουν το Σοσιαλισμό σαν κάποιο μακρυνό, άγνωστο και ακαθόριστο μέλλον.

Μα ο Σοσιαλισμός μας κινείται πια απ' όλα τα παράθυρα του μοντέρνου καπιταλισμού, ο σοσιαλισμός σκιαγράφεται άμεσα, πρακτικά, από κάθε σημαντικό μέτρο που αποτελεί ένα βήμα μπροστά στη βάση αυτού του μοντέρνου καπιταλισμού.

(Η καταστροφή που έρχεται και πως να την αντιμετωπίσουμε)

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΜΙΧΑΛΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΘΑΜΠΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

«Το ξέρω πως αργά ή γρήγορα το κροτάλισμα του ήλιου θα ακουστεί»

Είναι ένα γεγονός σημαντικό που αξίζει να χαιρετιστεί η δεύτερη ποιητική παρουσία του Μιχάλη Ζαφειρίου με τη συλλογή «Ταξίδι στο θάμπωμα του χρόνου». (Προηγούμενη δουλειά - του «Επάλληλοι Κύκλοι τέμνουν το σχιζοφρενικό πεδίο ή το παιδί που έφυγε ταξιδεύοντας προς τα άστρα». Αθήνα 1978 εκδόσεις Διογένη).

Ο Μιχάλης Ζαφειρίου γεννήθηκε το 1947. Μέρος της στρατιωτικής-του θητείας υπηρέτησε στην Αίγυπτο στους πυραύλους SAM 3. Επέστρεψε στη Κύπρο αλλά οι πύραυλοι δεν ήλθαν ποτέ. Ακόμα ο Μιχάλης που ήταν ανθυπολοχαγός καθαιρέθηκε για τα αριστερά προοδευτικά φρονήματά-του.

Σε ένα νησι που η ποιητική-του παραγωγή έχει βιαστεί από γλυκανάλατους πατριωτισμούς και δήθεν προοδευτικούς λαϊκισμούς και ματωμένους Πενταδάκτυλους -- πράγματα ισοπεδωμένα και μονοδιάστατα ενός όζοντος επαρχιωτισμού, η ποίηση του Μιχάλη Ζαφειρίου μοντέρνα στο τρόπο έκφρασης και στο περιεχόμενο -της, όχι με επιφανειακό κροσμοπολιτικό τρόπο αλλά με στέρεο πάτημα σ' αυτή τη γη, είναι ένα αντικείμενο χρήσης για αναμόχλευση της υπαρξιακής και κοινωνικής πραγματικότητας, ένα εργαλείο αναμόχλευσης του χωρόχρονου-μας.

Η ποίηση του χωρίς δανεικούς προβληματισμούς και άγχη φτιαχτά. Ο Μιχάλης βίωσε κύτταρο με κύτταρο ως το μεδούλι τα όσα γράφει.

Στην ποίηση -του υπάρχει μια κρυφή αλληλουχία των κοινωνικών πολιτικών καταστάσεων μαζί με την υπαρξιακή εμπειρία.

Η ποίηση του Μιχάλη Ζαφειρίου είναι λοιπόν βαθύτατα πολιτική με κείνο το σωστό δέσιμο της καθημερινής ζωής με τις πολιτικές προεκτάσεις -της.

Σάββας Παύλου

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΜΟΝΙΜΟΥ ΕΡΑΝΟΥ ΤΗΣ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΣΤΟΧΟΣ 1980: £3.000

Για να συνεχίσει και να εντείνει τον αγώνα της.

Η Σοσ. Έκφραση κατάφερε να επιβιώσει μέχρι σήμερα με τις θυσίες - οικονομικές και άλλες - ενός μεγάλου κύκλου μελών της Σ. Νεολαίας ΕΔΕΝ αναγνωστών και υποστηρικτών της και με διάφορες εκδηλώσεις που κατά καιρούς διοργάνωνε η οργάνωση μας παρα την απουσία χρηματοδοτικών πηγών που ίσως έχουν άλλες εφημερίδες στην Κύπρο (ούτε η ΣΙΑ μας χωνεύει βλέπετε, ούτε επιχειρηματίες καπιταλιστές μέλη έχουμε).

Η Σοσ. Έκφραση κατάφερε να παραμείνει στην κυκλοφορία, αντιστεκόμενη σταθερά στον πειρασμό της χρήσης διαφημίσεων που έχουν όλες οι εφημερίδες της Κύπρου - και δημοσιεύοντας πάντα πρωτότυπα άρθρα και αναλύσεις που γράφει η συντακτική επιτροπή, μέλη της ΕΔΕΝ και αναγνώστες φίλοι της Έκφρασης.

Σήμερα παρουσιάζεται μια νέα κατάσταση: Απο τη μια η παγκόσμια οικονομική κρίση του καπιταλιστικού συστήματος που ήλθε ασφαλώς και στην Κύπρο, δεν χτύπησε μόνο το μεροκάματο του εργάτη. Χτύπησε και χτυπά ανάμεσα σ' άλλα και το μεγάλο εγχείρημα του να διατηρεί και να αναπτύσσει μια αριστερή οργάνωση, το μεγάλο όπλο της επαναστατικής εφημερίδας.

Απο την άλλη, το όπλο αυτό γίνεται όλο και πιο αναγκαίο και απαιτείται να είναι όλο και πιο αποτελεσματικό, όσο βαθαίνει η οικονομική κρίση και κινούνται παγκόσμια οι αριστερές δυνάμεις για την ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος και το πέρασμα στο Σοσιαλισμό.

Στην Κύπρο ειδικά και στις μέρες που περνούμε η Σοσ. Έκφραση, το μεγάλο αυτό όπλο στα χέρια των εργαζομένων και της νεολαίας για την προβολή των αγώνων τους για ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο, για την πρόοδο και την προκοπή σε μια Κύπρο σοσιαλιστική και λεύτερη χρειάζεται να γίνει ακόμα πιο δυνατό όπλο.

Να καλυτερέψει το περιεχόμενο της, να αυξήσει τις σελίδες της, να βγει σε κάποιο στάδιο και σαν εβδομαδιαίο έντυπο.

Όλα αυτά χρειάζονται λεφτά. Χρειάζονται μόνιμη εισροή λεφτών απο όλα τα μέλη της ΕΔΕΝ κι όλους τους αναγνώστες και φίλους της Σοσ. Έκφρασης, της δικής τους εφημερίδας που παλεύει αδιάκοπα για τα δικά τους συμφέροντα και το δικό τους μέλλον. Γι' αυτό προκηρύσσουμε απο σήμερα μόνιμο έρανο πάλης για τη Σοσ. Έκφραση. Χρειαζόμαστε τα σελίνα, τα πεντοσελίνα, τις λίρες, τα δεκάλιρα κάθε μέλους, αναγνώστη και φίλου της Έκφρασης. Τα ζητούμε και τα απαιτούμε χωρίς περιστροφές γιατί η χρήση που θα τους κάνουμε είναι η πιο σίγουρη στην εποχή μας των αβεβαιότητων και του πληθωρισμού, είναι η καλύτερη επένδυση για το μέλλον.

Καθορίσαμε σαν στόχο τη συλλογή £3000 μέχρι το τέλος του χρόνου που καλύπτει τα έξοδα 12 εκδόσεων περίπου. Σε κάθε έκδοση θα δημοσιεύουμε τα ποσα που θα παίρνουμε απο κάθε επαρχία.

Είμαστε αισιόδοξοι πως θα ανταποκριθείτε όλοι στην έκκληση της Έκφρασης. Η αισιοδοξία μας μεγαλώνει απο την πρώτη εισφορά που είχαμε απο ένα αγαπητό σύντροφο που (θέλει να μείνει ανώνυμος) που μόλις πληροφορήθηκε για την πρόθεσή μας να προκηρύξουμε μόνιμο έρανο, μας πρόσφερε αμέσως £50. Αν όλοι οι φίλοι μας ακολουθήσουν το παράδειγμα του στο μέτρο των οικονομικών τους δυνατοτήτων, βέβαια, σε μια περίοδο οικονομικής κρίσης - η Σ. Έκφραση υπόσχεται να εκπληρώσει και να ξεπεράσει τις προσδοκίες των υποστηρικτών της, σαν όπλο αγώνα ενάντια στην αστική τάξη και την κατοχή.

ΤΙΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΑΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΒΑΛΛΕΤΕ ΣΤΟΥΣ ΠΟΥΛΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΠΟΥ

ΕΙΝΑΙ ΕΦΟΔΙΑΣΜΕΝΟΙ ΜΕ ΜΠΛΟΚΣ ΤΟΥ ΕΡΑΝΟΥ
Η ΝΑ ΤΙΣ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΕ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΟΣ.
ΕΚΦΡΑΣΗ, Τ.Κ. 5314

Η ΕΤΥΚ ΑΝΤΙΣΤΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟ

Ο αγώνας της Ε.Τ.Υ.Κ., της συντεχνίας των τραπεζικών για εξαίρεση των μελών του απο το Αναλογικό Σχέδιο Συντάξεων έχει εκπλήξει τον συνδικαλιστικό κόσμο και γενικά τους υπόλοιπους εργαζομένους. Το σχέδιο αυτό είναι ένα σημαντικό κοινωνικό μέτρο με καθολική εφαρμογή, για όλους τους εργαζομένους.

Με βάση το σχέδιο συνεισφέρει 6% του συνόλου των απολαβών του ο εργοδοτούμενος 6% εργοδότης και η Κυβέρνηση 3.5%. Στην απουσία του ο εργοδοτούμενος θα παίρνει απο το ταμείο αυτο μια βασική σύνταξη συν ένα ποσο ανάλογα με τα χρόνια συμμετοχής στο σχέδιο και τις εισφορές του στο ταμείο. Το σχέδιο προνοεί, εκτος της σύνταξης γήρατος και άλλες κοινωνικές παροχές όπως τις συντάξεις χηρείας και ανικανότητας, τα επιδόματα ανεργίας, ασθένειας οφθαλμίας και μητρότητας καθώς και τα βοηθήματα γάμου τοκετού και ακόμη κηδείας. Το Αναλογικό Σχέδιο Συντάξεων αυτο, που έχει κατατεθεί ήδη στην βουλή για έγκριση προωθείται και υποστηρίζεται απο όλες τις συνδικαλιστικές οργανώσεις εκτος απο την Ε.Τ.Υ.Κ. Εμπειρογνώμονες της Π.Ε.Ο και Σ.Ε.Κ έχουν κρίνει ότι ένα τέτοιο σχέδιο είναι προς όφελος όλων των εργαζομένων χωρίς εξαίρεση και προωθούσαν το σχέδιο αυτο απο πριν την εισβολή.

Το κύριο εγχείρημα της Ε.Τ.Υ.Κ. εναντίον της ένταξης των μελών της στο Αναλογικό Σχέδιο έχει να κάνει με τα Ταμεία Προνοίας στα οποία είναι ενταγμένη η πλειοψηφία των τραπεζικών υπαλλήλων. Η ηγεσία της Ε.Τ.Υ.Κ. υποστηρίζει αδικαιολόγητα και χωρίς αντικειμενικά επιχειρήματα ότι η ένταξη των μελών της Ε.Τ.Υ.Κ. στο Αναλογικό σχέδιο, το οποίο πράγματι προνοεί μια μείωση των σημερινών εισφορών των εργαζομένων και εργοδοτών στα ταμεία αυτά θα είναι η αφετηρία μιας προσπάθειας της κυβέρνησης - εργοδότη για την τελική κατάργηση των Ταμείων Προνοίας. Αυτό το εγχείρημα δεν είναι βασισμένο πάνω σε καμμία σοβαρή βάση. Εξ άλλου η δύναμη της συντεχνίας είναι τέτοια που θα μπορούσε, σε περίπτωση που έτσι έχουν τα πράγματα, να εμποδίσει μια τέτοια προσπάθεια. Θα είχε και την συμπαράσταση ολοκλήρης, της εργατοϋπαλληλικής τάξης. Τα Ταμεία Προνοίας δεν καταργούνται με την υιοθέτηση του σχεδίου απο την Κυβέρνηση. Θα μειωθούν οι εισφορές στα ταμεία αυτά και τα οφειλέματά τους, αλλά επιπλέον οι τραπεζικοί υπάλληλοι θα έχουν και μια σχετικά ικανοποιητική σύνταξη απο τα 65 τους χρόνια και όλα τα άλλα τα επιπλέον ωφελήματα καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους.

Το όλο θέμα, δεν είναι απλο. Δεν μπορούν εδώ να γίνουν, μια πιο αναλυτική περιγραφή, και οι κατάλληλες συγκρίσεις.

Έχει μελετηθεί υπεύθυνα όμως το όλο θέμα και οι σύντομες απόψεις της εφημερίδας μας για το Αναλογικό Σχέδιο είναι αυτές. Ελπίζουμε ότι στην επόμενη έκδοσή μας μετ' απο την συζήτηση του σχεδίου στην Βουλή να ξανακαλύψουμε αυτο το πολύ σημαντικό για την εργατική τάξη θέμα.

Το μεγάλο ερώτημα παραμένει όμως. Ποια τα κίνητρα της ηγεσίας της Ε.Τ.Υ.Κ. στο να αντιτίθεται στο Αναλογικό (παρ' όλες τις διαβεβαιώσεις ότι υποστηρίζει ένα τέτοιο κοινωνικό μέτρο αυτο κάνει) και να διαστρεφλώνει την αλήθεια όσον αφορά τις επιπτώσεις της υιοθέτησης του σχεδίου αυτού πάνω στα μέλη της συντεχνίας; Οι ανακοινώσεις και ολόκληρη η στάση και τακτική του διοικη-

Συμφέρει όμως
στα μέλη της;

τικού συμβουλίου πάνω στο θέμα είναι ολοφάνερα παραπλανητικές. Η μάζα των μελών της συντεχνίας που υποστηρίζει την απεργία και την τακτική της συντεχνίας, δεν έχουν ενημερωθεί αντικειμενικά απο το διοικητικό συμβούλιο. Που ωφείλεται λοιπόν αυτή η αντιεργατική και ανεύθυνη στάση της ηγεσίας της Ε.Τ.Υ.Κ.;

Η Σ.Ε. αυτή πιστεύει ότι η ηγεσία της Ε.Τ.Υ.Κ. δεν φαίνεται να δρα βάση γνήσιων συνδικαλιστικών συμφερόντων. Επομένως είναι καθήκον των μελών της συντεχνίας να ενημερωθούν σωστά για να μπορέσουν όχι μόνο να κρίνουν το τι τους συμφέρει στην προκειμένη περίπτωση αλλά και να ανακαλύψουν τον πραγματικό χαρακτήρα της ηγεσίας της συντεχνίας τους.

**αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση**

εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικο: £2.000
Εξωτερικο:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.
Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000
Αμερική: £5.000 ή \$15.000
Αυστραλία: £6.000 ή
\$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατίθεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περίπτερα.
Διεύθυνση Σοσ. Έκφραση
Τ.Κ 5314